

Pionjärresan 2.0

Equmeniakyrkans församlingsgrundande
arbete 2016-2025

Rapport och framtidsbild

Innehåll

Förord.....	3
1. Introduktion och sammanfattning	4
Sammanfattning	4
Begreppsapparat.....	6
2035 – Mål och Vision	6
2. Motiv och bakgrund	7
Varför grundar vi församlingar?.....	7
Några berättelser	10
Pionjärresan 1.0.....	12
Pionjärresan 2.0.....	13
3. Fokusområden	14
Församlingsgrundande i Equmeniakyrkans organisation	14
Planterarna	17
Församlingsplantering och unga människor	18
Rekrytering och prövning	20
Planteraren och planterings plats i Equmeniakyrkan	21
Avskiljning och tillsyn	24
Moderförsamlingen.....	24
Pionjärrådets roll	26
Handledning och coaching.....	28
Finansiering.....	28
Bilda församling.....	30
Ekumeniska församlingsplanteringar.....	30
4. Sammanfattning av rekommendationer	31
Översikt Equmeniakyrkans FG arbete.	33

Förord

2016 tog kyrkokonferensen ett djärvt beslut om att starta 50 nya församlingar inom de kommande 10 åren. Man beslöt också att definiera sig som en församlingsgrundande kyrka. 2016 samlade sig Equmeniakyrkan kring en otroligt utmanade missionell satsning i Sverige.

I din hand håller du rapporten från de 10 år som gått. Men det är inte bara en beskrivning av det som ligger bakom. Invävt i texten finns lärdomar för framtiden. Det församlingsgrundande arbetet är nämligen en del av Equmeniakyrkans grundläggande uppdrag. Även om vi inte avser att sätta upp en ny 10-årsplan så antyder vi de mål vi sträcker oss emot. En del av målen är av praktisk karaktär medan andra är betydligt mer utmanade. Se gärna dessa mål som böneämnen för framtidens kyrka.

Det är med stor ödmjukhet och tacksamhet jag fått vara en del av arbetet med denna rapport. Det är otroliga insatser som gjorts. Det är hängivna människor, kallade av Gud som arbetat för att bryta ny mark och det arbetet fortgår just nu. När du läser denna rapport önskar jag att du då och då stannar till och blir stilla i bön för alla de människor och platser som framskymtar. Be om den helige Andes kraft och uppmuntran. Be om Guds ledning och visdom och be att fler människor får lära känna Jesus som sin Herre och frälsare.

Niklas Piensoho

Biträdande kyrkoledare

Kyrkoledare Karin Wiborn beställde den 5 sept 2024 en rapport om det församlingsgrundande arbetet 2016-2025. Sen dess har Rickard Lundgren, Per Westblom och Bengt Åkesson - regionala samordnare för församlingsgrundande – undersökt verksamheten genom möten med olika personer och grupper som relaterar till församlingsgrundande. För rapportskrivningsprocessen har vi fått mycket betydelsefull hjälp av Henric Götefält och Niklas Piensoho. När det står ”vi” i texten syftar det på de tre nämnda samordnarna.

Rickard Lundgren, Per Westblom och Bengt Åkesson

Regionala samordnare för församlingsgrundande

1. Introduktion och sammanfattning

Föreliggande rapport, om församlingsgrundande i Equmeniakyrkan 2016-2025, har tre huvuddelar

- Introduktion och sammanfattning
- Motiv och bakgrund
- Fokusområden med rekommendationer

I introduktion ges först en sammanfattning av rapporten. Därefter förklaras centrala begrepp. I det tredje avsnittet presenteras målet och visionen för arbetets nästa etapp, till 2035. Där presenteras ett antal mål och ett antal förbättringsinsatser. Förslagen är ett resultat av den analys som presenteras i den tredje huvuddelen. Om man vill fördjupa sig i tankarna bakom ett särskilt mål eller särskild insats finns de alltså där.

I den andra huvuddelen tecknas motiv och bakgrund till församlingsgrundande i Equmeniakyrkan. Några aktuella berättelser från församlingsplanteringar återges för att skapa en bild av hur arbetet kan gestaltas på en viss plats. Slutligen refereras till den första Pionjärresan som föranledde konferensbeslutet 2016 om 50 nya församlingar, samt arbetet med utvärdering av perioden 2016-2025 i Pionjärresan 2.

I den tredje och mest omfattande huvuddelen presenteras resultatet av de samtal som förts under utvärderingsarbetet. Det är indelat i ett antal fokusområden som utgör väsentliga teman inom det församlingsgrundande arbetet, t ex rekrytering, unga människor, finansiering, moderförsamling och församlingsbildning. För varje område formuleras bakgrund, nuläge, analys och slutsats med rekommendationer.

Rekommendationerna är på en mer detaljerad nivå än de övergripande förslagen på förbättringsinsatser ("2035 – Mål och vision") och ska läsas som förslag på hur förbättringsinsatsen kan implementeras. Bedömning som har gjorts är att beslut om resurssättning kan göras utifrån målsättning och förslag på insatser och att det alltså inte behöver granskas ned på rekommendationsnivå. I slutet presenteras alla rekommendationerna samlade för enkel översikt.

Det finns också tre bilagor till rapporten; en aktuell (sept 2025) översikt över arbetet med församlingsplantering, som återinns längst bak i rapporten; en undersökning om lärande i moderförsamlingar skriven av Per Westblom samt en undersökning om varför församlingar lägger ned som Rickard Lundgren genomförde 2022 på uppdrag av kyrkostyrelsen. Dessa kan läsas för ytterligare fördjupning och återfinns på Equmeniakyrkans hemsida under "Församlingsgrundande".

Sammanfattning

2016 tog kyrkokonferensen ett beslut om att starta 50 nya församlingar inom de kommande 10 åren. Man beslöt också att definiera sig som en församlingsgrundande kyrka. Beslutet gav viktig struktur och tyngd till arbetet med församlingsutveckling – inte minst sett till hur det församlingsgrundande arbetet ses i Equmeniakyrkan och i relation till planterare och andra samfund.

10 år senare är det dags att utvärdera visionen, arbetet och ge en rapport till kyrkokonferensen i september 2025. Det finns ett behov att fånga upp hela kyrkans och planteringarnas erfarenheter så här långt. Utvärderingsarbetet, som gått under namnet Pionjärresan 2.0, har kännetecknades av ärliga och engagerade samtal av det som har skavt men också en anda av stor tacksamhet till Gud för det som

blivit av under de här åren. Samtal har förts med planterare, pionjärråd, regionala kyrkoledare, samordnare från samfund etc.

Sen 2013 har Equmeniakyrkan tagit 40 initiativ till församlingsplantering varav 32 tillkommit under perioden 2016-2025. Tyvärr har 11 av dessa 32 av olika skäl lagts ned. Ytterligare en församling har lämnat Equmeniakyrkan. En analys av varför planteringar läggs ned gjordes 2022 och återfinns i dokumentet *Varför läggs församlingsplanteringar ner?* Det finns också längst bak i rapporten en lista som anger de olika planteringarna, deras moderförsamlingar och pionjärpastorer.

Vi kan också konstatera att målet om “normalisering” av det församlingsgrundande arbetet och en “församlingsgrundande rörelse” inte har uppnåtts. Av Equmeniakyrkans ca 600 församlingar är det 36 som varit eller är moderförsamling och en stor del av planterarna kommer utifrån Equmeniakyrkan. Vi kan se att Equmeniakyrkan idag saknar en enhetlig rekryteringsprocess för planterare och saknar en systematik i hur vi formar, hittar och möter människor med kallelse till att plantera församlingar. Det saknas också ett systematiskt arbete med att inspirera och utbilda församlingar till att bli moderförsamlingar. Även om mycket positivt har skett efter beslutet 2016 finns det alltså flera områden där vi behöver tar steg framåt.

Vi ser att det är viktigt att de personer som får Equmeniakyrkans förtroende att starta nya Equmeniakyrkliga församlingar har eller får en tydlig koppling till hela kyrkan. En viktig markering som både ger synlighet och formell koppling till Equmeniakyrkan vore att avskilja församlingsplanterare i Kyrkokonferensen för att därefter kunna innesluta dem i en liknande omsorg och tillsyn som andra medarbetare får. Det skulle stärka relationen mellan planterare och samfund.

Precis som att planteringens framgång i hög grad bygger på goda relationer till sitt närområde, bygger en ökad känsla av samhörighet till Equmeniakyrkan som samfund på goda relationer mellan planteringen och samfundet. Det är därför viktigt att hitta former för att odla goda relationer mellan regioner och planteringar och att fler medarbetare blir angelägna om arbetet med att grunda församlingar. Det är en förutsättning för att arbetet ska kunna stärka samfundet på bästa sätt.

Vi ser också att planteringar oftast inte blir självbärande efter 5 år. Detta gäller i synnerhet planeringar i som är socioekonomisk svaga områden. Vi föreslår därför en justering av policyn för hur bidragen ska se ut. Vi har även uppmärksammat att det finns en oklar praxis för att bilda församling vilket blir olyckligt i relation till planteringarna. Det vore positivt om en sådan praxis och dokument slogs fast.

En grundläggande förutsättning för en lyckad plantering är att ett handledarskap som utgår från att var en coachande medvandrare. Den bibliska förebilden finns i berättelsen om Emmausvandrarerna. Vi har inte kunnat förse alla planteringar med coacher utan detta har varit en av utmaningarna under de senaste åren. Det arbetet behöver intensifieras och systematiseras.

Antalet regionala samordnare har varit tre tjänster/personer. Det är angeläget att resurserna som tillgängliggörs för arbetet matchar ambitionerna Equmeniakyrkan har för arbetet. Exempelvis skulle mer stöd behöva tillgängliggöras för fler regioner.

Generellt kan man säga att arbetet med att grunda församlingar har sen 2016 fått ett starkare stöd och en tydligare struktur och bär många goda frukter men att vi ser flera områden med klar förbättringspotential.

Begreppsapparatur

Församlingsgrundande är det primära och officiella begreppet för den verksamhet inom Eumeniakyrkan som syftar till att starta nya församlingar.

Församlingsplantering används i princip som en synonym men relaterar dessutom oftare till det direkta arbetet. En församling i vardande är en *församlingsplantering* eller enbart *plantering*. De som leder ett sådant arbete är *planterare*.

När orden *pionjär* och *apostel* används syftar det snarare till gåvor och kallelse. Pionjären ”bryter ny mark” och går ”åt ett annat håll” (Mark 1:37). ”Pionjärt arbete” kan vara synonymt med församlingsgrundande men har ibland en mer allmän betydelse.

En etablerad församling kan starta ett ”pionjärt initiativ”, vilket ofta innebär en verksamhet som sker någon annanstans än i kyrkobyggnaden. Det ligger nära ”utpost” som i frikyrklig tradition ofta varit ett externt arbete bland barn och unga, vilket ibland har utvecklats till en egen församling.

Det bibliska ordet *apostel* (utsänd) har i stort sett samma innebörd som pionjär. Eftersom det för många är synonymt med de tolv lärjungarna och Paulus kan det upplevas ovant att använda om människor idag. Men i t ex Efesierbrevet 4 är det en av de s k tjänstegåvorna och kan nog uttydas som missionär eller församlingsgrundare.

I Eumeniakyrkan finns även begreppet *återplantering* som ibland kallas ”omstart”. När en etablerad församling nått vägs ände kan en nystart göras i samma lokal och i den gamla församlingens namn. Men det förutsätter att den gamla ledningen och ordningen läggs åt sidan och att en ny ledningsgrupp med en utsedd återplanterare får fullt mandat att skapa nya strukturer och en ny inriktning.

2035 – Mål och Vision

Att Eumeniakyrkan med hänvisning till Teologisk grund och Strategi för församlingsgrundande fortsätter att utvecklas till en församlingsgrundande **rörelse** där församlingar sänder ut planterare som grundar nya församlingar som något **naturligt** och att detta också blir en viktig **injektion till** att etablerade församlingar blir stärkta i sin **missionella** rörelse.

Att vi väljer att titta framåt med ett 10 årsperspektiv snarare än andra tidsramar bygger på insikten att församlingsplantering tar tid. Det tar tid för ett team att bejaka en kallelse, för en församling att växa in i uppdraget som moderförsamling och för relationer ett närområde att växa fram.

Visionen möjliggörs genom följande målsättningar fram till 2035:

- Att förutsättningar skapas för att ytterligare 50 nya församlingsplanteringar initieras.
- Att förutsättningar skapas så att flertalet planteringar också blir församlingar.
- Att 60 etablerade församlingar identifieras, inspireras och utbildas till att bli moderförsamlingar.
- Att vi i enlighet med Teologisk grund återtar den djupare och bredare betydelsen av mission och formulerar Eumeniakyrkans missionssyn.
- För att detta skall ske föreslår vi även följande förbättringsåtgärder:
- Att församlingsplantering ingår i pastorernas och diakonernas grundutbildning.
- Att en ordning för avskiljning av församlingsplanterare utarbetas vilken inkluderar kriterier, antagningsprocess och villkor.
- Att vi formulerar dokument om processen att bilda församling i Eumeniakyrkan.

- Att bidragsstödet till församlingsplanteringar utökas så att det blir möjligt att få fortsatt bidrag efter fem år med ytterligare 2 + 2 år.
- Att det ekumeniska samarbetet för församlingsgrundande och M4 uppmuntras och fortsätter att vara en del av Equmeniakyrkans arbetet med församlingsgrundande.
- Att vi implementerar en rekryteringsprocess för att bättre stötta planterarens kallelse och tydliggöra vilka egenskaper som är nödvändiga.
- Att vi utvecklar coachningen genom pro-aktiv rekrytering och regelbunden utbildning för nya coacher och årlig repetition för de etablerade.
- Att Equmeniakyrkan arbetar med målsättningen att det finns samordnare för församlingsgrundande arbete i varje region samt att det finns en nationell samordnartjänst.
- Att vi skapar en särskild ordning för att befrämja församlingars stöd till planteringar i socialt utsatta områden.
- Att Equmeniakyrkan utreder möjligheterna till samarbete med våra folkhögskolor kring utbildningar av moderförsamlingar, planterare och team.

2. Motiv och bakgrund

I denna del beskrivs den historiska bakgrunden och det teologiska motivet till församlingsgrundande i Equmeniakyrkan och dess bildarsamfund. Några aktuella berättelser från planteringsarbeten och en moderförsamling återges. Slutligen refereras de två sk pionjärresorna med beslutet i Kyrkokonferensen 2016, som är den direkta orsaken till rapporten.

Varför grundar vi församlingar?

Equmeniakyrkans bildarsamfund blev till genom församlingsgrundande. Baptister, missionsförbundare och metodister var en del av den svenska väckelsen på 1800-talet. Inom Svenska Kyrkan och pietismen ledde väckelsen till förnyelse och särskilda samlingar men i frikyrkorna grundades nya gemenskaper som blev församlingar vilka senare gick samman i rörelser/samfund.

Församlingsgrundande ligger alltså i det frikyrkliga DNAt. Drivkrafterna var primärt mission med betoning på evangelisation, men det fanns också andra motiv som frihet (kongregationalism och religionsfrihet), demokrati och diakoni (framför allt nykterhet).

Allteftersom tillkomsten av nya församlingar minskade och allt fler församlingar i stället lades ned blev församlingsgrundande från och med 1980/90-talet en egen fråga. Tidigare var det något som skedde naturligt och spontant genom den missionella drivkraften men nu blev grundandet av nya församlingar en verksamhet som i hög grad aktualiserades av enskilda pionjärer och (senare) av samfundet. Motivet har framställts på lite olika sätt. Ibland har det kvantitativa stått i förgrunden: "vi måste täcka upp för de församlingar som läggs ned". Behovet av nya församlingar har också beskrivits som ett medel till förnyelse och en evangelisationsmetod.

Nya församlingar når ofta ut till nya människor och har ofta en färsk och medveten tanke om att vara till för ett visst område eller grupp av människor och anpassar sin verksamhet efter de behoven. Den grundläggande drivkraften för de församlingar som "lyckas" är emellertid densamma som vid 1800-talets väckelse: mission och evangelisation. Utifrån missionsbefallningen i Matt 28 betonas vikten av att "gå ut och göra lärjungar". I många nya församlingar betonas just de två momenten: evangelisation och lärjungaskap.

Enligt vårt synsätt är dock församlingsplantering i första hand varken en metod för evangelisation eller

ett resultat av densamma. Vi ser grundandet av nya församlingar som ett mål i sig själv. Evangeliet gestaltas i gemenskap. Gud är gemenskap och på samma sätt som de treenige gudens goda nyheter förkroppsligas i Jesus Kristus måste förkunnelsen ha sin utgångspunkt och förutsättning i en gemenskap. I kyrkoledarbrevet *Färdplan* formuleras det på följande sätt:

Att gud är treenig säger oss att gemenskap är tillvarons grundmönster: gemenskap med Gud, mellan människor på jorden och i hela skapelsen.

Och *Teologisk grund* framhåller att:

Kristus blir synlig genom de troendes gemenskap och i församlingens uppdrag att förkunna evangeliet och praktisera kärlekens tjänst bland människor.

Guds församling som är Kristi kropp och Andens tempel är ytterst sett något Gud kallar samman (grekiska *ekklesia* = de som kallats samman). Det är något mycket större än ett medel och ett resultat av vår verksamhet.

Vi drömmer om att Equmeniakyrkan fortsätter att utvecklas till en församlingsgrundande rörelse där församlingar grundar nya församlingar som något naturligt och att detta också blir en viktig injektion till att etablerade församlingar blir stärkta i sin missionella rörelse.

För de flesta församlingar i Equmeniakyrkan verkar dock inte grundandet av nya församlingar stå på dagordningen. Antingen är det inget man tänker på eller också - särskilt om det aktualiseras i närområdet - något man aktivt vänder sig emot. Detta trots att samfundet sen lång tid uppmuntrar till församlingsgrundande och satsar stora medel på det arbetet. Det finns flera orsaker till dessa inställningar. Men en övergripande tendens tycks vara en oartikulerad och t o m oreflekterad syn på "mission". Dels gäller det hur man beskriver den egna verksamheten i relation till Guds mission, dels – och sammanhängande - handlar det om att man förknippar mission med något som sker utanför Sveriges gränser.

Den församlingsenkät som genomfördes 2023 visar att många församlingar saknar en tydlig tanke om hur deras verksamhet relaterar till Guds mission. Församlingens överlevnad är den viktigaste frågan, snarare än att nå ut till nya människor med evangeliet. Att behålla medlemmar tenderar att bli mer väsentligt än att sända ut människor. Det finns också en risk att man i den egna verksamheten permanentar människor som "betjänade", vilket betyder att de fortsätter att vara objekt i stället för att bli subjekt, d v s finner en egen tro och blir delaktiga i församlingens tro, liv och beslut.

Eftersom många etablerade församlingar kämpar med just sin överlevnad och söker egen tillväxt (vilket i och för sig är bra) uppstår frågan varför man satsar så mycket pengar på nya församlingar när de gamla som redan finns behöver allt stöd de kan få. Därför kan det vara viktigt att påminna om att Equmeniakyrkan satsar avgjort mest av sina resurser på etablerade församlingar i form av församlingsutveckling, församlingsbidrag, evangelister, strukturellt stöd o s v. För det andra är problemet i många etablerade församlingar inte bristen på pengar, utan snarare engagemang och missionell drivkraft (se ovan). Equmeniakyrkan ställer mängder av icke-ekonomiska resurser till förfogande för den församling som verkligen vill förändring.

För det tredje är det möjligt och önskvärt att etablerade och nya församlingar påverkar varandra ömsesidigt och berikande. Equmeniakyrkans devis är att "församlingar planterar församlingar". Att grunda en ny församling bygger på att det finns en moderförsamling, som härbärgerar den nya gemenskapen i sin verksamhet tills den kan stå på egna ben. Det är alltså inte så att det gamla är förlegat och ointressant utan tvärtom en förutsättning för det nya. De nya gemenskaperna behöver de

etablerade församlingarna. I de senare finns kunskap, vishet, erfarenhet, stabilitet m m som är viktiga också för en ny församling. Men de nya församlingarna kan samtidigt inspirera de äldre att bli mer fokuserade i sitt uppdrag när det gäller mission och lärjungaskap. *Färdplan* formulerar saken enligt följande:

Att grunda nya församlingar är ett sätt att bejaka nya initiativ. Unga församlingar tenderar med nödvändighet att ha ett målmedvetet missionsfokus för att överleva. Detta medför kreativitet och uppfinningsrikedom som kan inspirera och lära mer etablerade församlingar.

Det händer något när en etablerad gemenskap ikläder sig rollen som moderförsamling. En undersökning av moderförsamlingar på Enskilda Högskolan visar på en sådan positiv växelverkan. I ett fall ledde planteringsarbetet till skapandet av ett nytt kurskoncept som kom att användas i både planteringen och moderförsamlingen.

När den nya strategin för församlingsgrundande formulerades 2016 (se nedan om Pionjärresan 1) var målet utöver 50 nya församlingar att Equmeniakyrkan skulle bli en församlingsgrundande rörelse. Det vill säga, att grunda nya församlingar ska vara något naturligt, " normalt", för Equmeniakyrkans församlingar, inte ett särskilt samfundsprojekt. Equmeniakyrkan har anställda "samordnare" för församlingsgrundande, inte planterare. Det betyder att samfundet söker identifiera och sammanföra människor, platser och församlingar, men själva grundandet är ett initiativ och ett arbete som har sin grund i den enskilda församlingen.

Målet om "normalisering" av det församlingsgrundande arbetet och en "församlingsgrundande rörelse" är inte uppnått. Av Equmeniakyrkans ca 600 församlingar är det 36 som varit eller är moderförsamling. Det är ca 6% och måste betecknas som en relativt liten andel. Samtidigt svarar antalet moderförsamlingar i princip mot antalet projekt, men erfarenheten visar att beredskapen att gå in i rollen som moderförsamling generellt sett är låg. Det finns församlingar som på eget initiativ överväger frågan om att bli moderförsamling och aktivt söker ett planteringsprojekt, men de är få. Det är först när de får konkret fråga från Equmeniakyrkans samordnare som frågan blir aktuell. En del av dem som blir tillfrågade svarar dessutom nej. En av orsakerna till utebliven beredskap och villighet relaterar sannolikt till den bristande missionssyn som beskrevs ovan. En annan kan vara att Equmeniakyrkan fortfarande inte kommunicerar församlingsgrundande som en central missionsverksamhet.

Sen beslutet om 50 nya församlingar fattades har organisationen och kommunikationen när det gäller församlingsgrundande blivit bättre och tydligare. Det talas överlag om verksamheten på ett mer självklart sätt än tidigare. I relation till hur mycket Equmeniakyrkan satsar på att plantera nya församlingar och får god uppmärksamhet för arbetet utanför samfundsgränsen, lever verksamheten fortfarande lite "under radarn" kommunikationsmässigt.

"Mission" har i Equmeniakyrkan tyvärr kommit att bli en verksamhet som sker utanför Sveriges gränser, det blir därmed en "specialitet" som berör ganska få. I flera församlingar finns "missionsråd" vars uppgift ofta är att hålla kontakt med församlingens eventuella internationella missionär och uppmuntra församlingen att engagera sig i internationella frågor. Vi behöver återta den djupare och bredare betydelsen av mission och inte minst se hur allt vi gör relaterar till Guds mission (inte vår).

Om församlingsgrundande omtalas som mission i Sverige kan förståelsen för vad det ytterst handlar om öka, tror vi. Precis som vi sänder missionärer till Kongo, Japan och Ecuador, sänder vi församlingsplanterare till Södertälje, Kiruna och Rosengård. Det finns undersökningar som indikerar att 85% av den svenska befolkningen aldrig eller ytterst sällan kommer i kontakt med ett kristet vittnesbörd. Det betyder att det finns stora behov av missionsinsatser i vårt land. Nya gemenskaper på

“platser” där de etablerade församlingarna för närvarande inte har någon ingång, är ett betydelsefullt sätt att möta den utmaningen.

Varför? För att Gud älskar alla människor och har gett sin son för att var och en som tror på honom inte ska gå under utan ha evigt liv (Joh 3). Gud har gjort något enastående och det är vår skyldighet att berätta dessa goda nyheter för människor och det sker primärt i gemenskapens form. Gud vill att alla människor ska bli räddade och komma till insikt om sanningen (1 Tim 2).

Några berättelser

Equmeniakyrkan Agape Katrineholm

Historik. Redan 2003 togs initiativet att starta upp denna plantering i Katrineholm. Först följde 8 års verksamhet med framgång till ett medlemsantal på ca 60 personer och man fanns i lokaler på 500 kvm. Under den här tiden fick arbetet vara med om att knoppa av sig genom att man sände ut församlingsplanterare som flyttade iväg och grundade Equmeniakyrkans olika FG arbeten i Eskilstuna, Söderköping, Norrköping, Borås och Göteborg, samt Narvik(Norska Misjonsforbundet).

Därefter följde en över 4 år utsträckt kraftig tillbakagång. 2016 genomfördes med Equmeniakyrkans stöd genom Samordnare Peter Svanbergs handledning, M4 utbildning och ekonomiskt bidrag en omstart med den till 65% nya kärngruppen bestående av 7 personer samt 5 tidigare medlemmar med varierad överlåtelse.

Tillväxt. Omstarten utgjordes av att en kallelse ställdes till en ung man och hans familj i Mariefred, tillhörande Equmeniakyrkan Munkhagskyrkan, om att flytta till Katrineholm för att genom bidraget anställas som pionjärpastor i denna omstart under tre år. Utöver detta fick planteringen under det första året ta emot ett team från Gå ut missions Pionjärutbildning genom Vadstena Folkhögskola. Teamet och pionjärpastorn lyckades genom olika initiativ och metoder under året dra in 10 nya människor i gemenskapen. Dessa har sedan utgjort utgångspunkten för att genom dem på nytt nå ut till ytterligare nya människor.

Nuvarande situation. Utifrån två samlingar i veckan i en föreningslokal, inbjuds människor idag i Katrineholm att få delta i en bön & lovsångssamling på onsdag kvällar, samt Gudstjänst och ”barnkyrka” på söndagar. Antalet personer som detta berör handlar nu om ca 55 personer varav över hälften har funnit tron på Jesus under de senaste 4-5 åren. Gemenskapen utgörs idag av människor från 7 olika etniciteter i åldrarna 16 - 78 år och utöver det 14 barn i åldern 3-12 år.

Gudstjänsten försiggår i en föreningslokal som är inredd med 12 st runda cafébord, och börjar med en halvtimmes fika där sorlet går högt. Gudstjänsten leds av lovsångsledaren för att spara in ett moment i gudstjänsten. Dock är det ofta någon som spontant bidrar inledningsvis med ett vittnesbörd eller delar en situation som man önskar förbön för. Innan predikan lämnar barnen för barnkyrkan som har 6 ledare som turas om. Predikan utförs ofta i dialogform, med kommentarer, frågor och svar från åhörarna. Förbön sker vid borden med dem man sitter med.

Var och varannan vecka tillkommer nu för tiden någon ny person, oftast i medelåldern, och tillväxten skulle kunna härbärgeras bättre om man hade en deltids pastor i tjänst. Gemenskapen utgörs idag av en skön mix med allt från hemlösa, högskolestudenter, arbetslösa, företagare, psykolog, pensionärer,

agronom, socionom, busschaufför till kommunkontorets personalchef. Arbetet omsätter per år bara ca 120 000kr och 80% av de intäkterna går till hyran av föreningslokalen.

Växtplatsen Karlstad

Historik. Pionjärrådet i Equmeniakyrkans region Svealand lyfte 2019 frågan med Karlstads Equmeniakyrkor om det inte är dags att genomföra en förstudie om församlingsgrundande i Karlstad. Detta då staden har haft en stark tillväxt det senaste decenniet och närmar sig 100 000 invånare, samt är en universitetsstad. Frågan väckte inte intresset hos församlingarna då, men när Julia & Daniel Strömner flyttade till Karlstad med sin familj i 2020 meddelade de att deras orsak till att flytta till staden var utifrån att de hade uppfattat kallelsen att plantera en ny församling med Equmeniakyrkan.

Sannerudskyrkan i Kil ställde sig då bakom att vara den församling som genomförde en förstudie under 2021 och Julia anställdes som förstudieledare. Förstudien fick vid sina samtalskvällar god uppslutning från Karlstads församlingar och landade i att Sannerudskyrkan ville vara moderförsamling för en plantering i Karlstad och att Skårekyrkan ville vara stödförsamling. Sannerudskyrkan sökte om bidrag från Equmeniakyrkan och beviljades detta.

Tillväxt. Under förstudien växte en kärngrupp av unga vuxna fram på 5 personer inkl. paret Strömner. Dessa enades om att vilja arbeta för att en ny församling skulle startas i Karlstad med utgångspunkt i att erbjuda Alphakurs på universitetet. Man valde namnet Växtplatsen utifrån att ”man vill vara en församling där människor växer”. En kurs med 10 personer genomfördes och en man kom både till tro och blev med i församlingen. Efter detta har fler alphakurser genomförts och man började fira gudstjänster en gång i månaden i det timrade Acksjöskappell som kommunen har flyttat till stadsparken Mariebergsskogen. Hundratals människor som promenerar genom parken på söndagar passerar kapellets öppna dörr och kan höra både sång och förkunnelse.

I förbindelse med att ett antal personer har kommit till tro på Jesus vid New Age centrat i Molkom, så har några personer sökt sig vidare därifrån till Växtplatsen. Detta och andra händelser ledde till att Växtplatsen under 2024 och 2025 har utifrån Karlskoga Folkhögskola startat upp en ekumenisk bibelskola i Karlstad vid namn ”Tillsammans” och som hålls 2 dagar i veckan i Tingvallakyrkan. Under 2024 har fler barnfamiljer strömmat till Växtplatsen och även dop hållits i Stadsparken.

Nuvarande situation. Idag samlar Växtplatsen mellan 50–60 personer till gudstjänster två gånger i månaden och på onsdagskvällarna har man varje vecka bibelstudier. Växtplatsen har nu en tydlig tillväxtperiod och antalet besökare ökar från månad till månad. Kärngruppen är överbelastad och har i det nuvarande läget svårt att utifrån ideell basis hinna med och följa upp alla nya kontakter.

Elimkyrkan i Eskilstuna – moderförsamling

När församlingen VOIS i Norrköping ännu var i sin linda upptäckte de dels Equmeniakyrkans sammanhang och dels en moderförsamling som kom att bli ett viktigt stöd. Pastor Hemen Derki berättar om processen i boken *Vi planterar församlingar*. Han skriver:

Equmeniakyrkan har en väl genomarbetad struktur och en dokumentation om hur man tänker kring församlingsplantering...För första gången på väldigt länge kände vi oss burna av ett större sammanhang som bejakade vår kallelse och gav näring till det vi hade inom oss.

VOIS-planteringen sökte en moderförsamling och tänkte att det borde vara en gemenskap som hade samma former och inriktning som den församling de ville plantera. Men när de inte fann en sådan vände de sig till Elimkyrkan i Eskilstuna, en gammal församling som tillhör Equmeniakyrkan. Derki konstaterar att de tidigare sökt efter fel egenskaper och fortsätter:

I Elimkyrkan fann vi människor som brydde sig om vårt välmående och oss som personer utan att ha något att vinna på det. Vi kunde samlas kring samma uppdrag och inte nödvändigtvis samma vision. De trodde på oss trots att vi ännu inte visade några framgångar och vågade släppa fram vår vision trots att de kanske inte alltid förstod sig på allt.

Det Hemen Derki vittnar om är alltså en något oväntad upplevelse av hur en mycket traditionell församling kan vara det bästa stödet för en ny gemenskap. Det visar att många församlingar i Equmeniakyrkan har förutsättningar för att vara moderförsamlingar.

Joel Backan som är pastor i Elimkyrkan berättar på församlingens sida att det också varit mycket berikande för dem att vara moderförsamling i relation till VOIS. Han beskriver det som en korsbefruktning där den gamla församlingens vishet, stabilitet och strukturer är ett stöd till planteringen, som samtidigt berikar moderförsamlingen med glöd, nya former och innovation.

Pionjärresan 1.0

Under våren 2015 fick Per Westblom och Peter Svanberg kyrkoledarnas uppdrag att sätta samman en grupp för att söka väg för Equmeniakyrkans församlingsgrundande arbete. De 12 personerna i gruppen utgjordes av biträdande och regionala kyrkoledare, församlingsplanterare, pionjära handledare, församlingsutvecklare och en representant från Kyrkostyrelsen.

Gruppen som fick arbetsnamnet Pionjärresan arbetade som en lärande gemenskap där kunskap bearbetats och skapat plattform för att bearbeta och integrera ny kunskap. Resan hade tre hållplatser

- Ett dygn på Hjortsbergagården med Tim Lea från Fresh Expressions i England om att forma nya uttryck för vad det innebär att vara kyrka i vår tid.
- IFFECs missionskonferens *Joining hands for mission in Europe*, om multiplicerande församlingsgrundande rörelser. Mycket input om församlingsplanterings teologi och metod.
- Ett dygn där vi mötte personer från andra samfund och deras erfarenhet av församlingsgrundande; Jonas Melin från SAM samt Rickard Hultmar och Stefan Svärd från EFK. Det var under detta dygn som visionen om 50 nya församlingar till 2025 föddes och artikulerades.

Pionjärresan, konstaterade Peter Svanberg, kännetecknades av djupa, ärliga och engagerade samtal, präglade av längtan, nöd, hopp och Guds Andes närvaro och ledning. Genom bön, reflektion, mötet med olika talare och med varandra har processen tagit pionjärresan till platser vi aldrig anat innan den började.

Resultatet av Pionjärresan 1 var ett konferensbeslut om en målsättning att plantera 50 nya församlingar till 2025. Det ledde i sin tur till en officiell strategi (2016) som återfinns på EKs hemsida. Där framhålls principen att det är församlingar som planterar församlingar, vilket innebär att moderförsamlingen utgör centrum i FG-arbetet. Vidare betonas att FG-arbetet behöver lyfta fram evangelisation samt att EK bör fokusera på vissa områden för sitt FG-arbete; student- och storstäder. Regionernas betydelse lyfts fram och det resulterade senare i anställningen av regionala samordnare för FG.

Bidragssystemet för pionjärbete med förstudie och anställning av projektledare uppdaterades. Möjligheten att ansöka om bidrag till församlingsgrundande arbete fyra gånger per år implementerades. I en del regioner startades pionjärråd.

Pionjärresan 2.0

Kyrkokonferensen 2016 fattade beslut om att arbeta för 50 nya församlingar till 2025. Det är därför i sin ordning att vi nu utvärderar visionen, arbetet och ger en rapport till kyrkokonferensen i september 2025. Det finns ett behov att fånga upp hela kyrkans och planteringarnas erfarenheter så här långt.

Kyrkoledaren Karin Wiborn gav de formella beställningen till detta den 5 september 2024.

Så har såg processen ut:

1. Förberedelse med förslag på process och viktiga frågeställningar
2. Samtal med de regionala kyrkoledarna för att Identifierar ytterligare frågeställningar som skall med i processen.
3. Analys av nuvarande och nerlagda planteringar tillsammans med pionjärråden från Väst, Öst och Svealand.
4. Samtal med sex planterare om rekrytering och Equmeniakyrkans stödprocesser – före, under och efter planteringen.
5. Samtal med Apg 29 och Equmenia.
6. Praktiskt-teologiskt samtal om FG med inbjudna personer från andra samfund och EK. Vilka är de gemensamma erfarenheterna i Sverige?

Till detta så finns också följande texter:

- Varför läggs vissa församlingsplanteringar ner i förtid? En analys av initiativ i Equmeniakyrkans församlingsgrundande arbete som lagts ner under åren 2010 – 2022 – Richard Lundgren
- Undersökning vid EHS om moderförsamlingen roll – Per Westblom

Pionjärresan har så här långt kännetecknades av ärliga och engagerade samtal av det som har skavt men också en anda av stor tacksamhet till Gud för det som blivit av under de här åren.

I Pionjärresan 2 har vi försökt att lyssna in från flera olika håll. Samtalen med Regionala kyrkoledare var en viktig ingång för att få Equmeniakyrkans generella perspektiv i församlingsrörelsen och inte minst där det finns erfarenheter som skaver. I samtalen med pionjärgrupperna och ett antal planteringar har vi fått ett mer “hur det är att plantera perspektiv” med både tacksamhet och utmaningar. Sammantaget har vi kommit fram till ett antal teman i den här rapporten som vi uppfattar vara generella och har repeterats i flera olika sammanhang och samtal. Det är vår förhoppning att dessa teman blir bärare av en förbättrad strategi och målsättningar.

3. Fokusområden

I följande huvuddel redovisas vad som framkommit i de olika samtalen om de teman som vi har valt att fokusera på. Dessa är

- Församlingsgrundande i Equmeniakyrkans organisation
- Planterarna
- Församlingsplantering och unga människor
- Rekrytering och prövning
- Planteraren och planteringens plats i Equmeniakyrkan
- Avskiljning och tillsyn
- Moderförsamlingen
- Pionjärrådets roll
- Handledning och coaching
- Finansiering
- Bilda församling
- Ekumeniska församlingsplanteringar

Det inledande avsnittet om församlingsgrundande arbete i kyrkans organisation utgör också en historisk bakgrund till hur verksamheten har bedrivits i Equmeniakyrkan.

Församlingsgrundande i Equmeniakyrkans organisation

Pionjärresan 1 ledde fram till en stark aktualisering av det församlingsgrundande arbetet i Equmeniakyrkan. Organisation och strategi blev också tydligare och mer omfattande. *Strategi för Församlingsgrundande i Equmeniakyrkan* tillsammans med ansökningshandlingar och dokument om moderförsamling lade grunden för pionjärarbetets teologiska motiv, inriktning och grundläggande arbetsform. De ekonomiska bidragen säkrades och skapade en relativt stor trygghet för arbetet.

Samtidigt avskaffades den nationella samordningstjänsten (heltid) och ersattes av fyra regionala samordnare, i regionerna Stockholm, Väst, Öst och Syd. Den övergripande ledningen för det församlingsgrundande arbetet kom istället helt att ligga hos chefen för den nationella enheten.

De regionala samordnarna har de senaste åren varit tre till antalet. Tjänsten i Syd har varit 25%, Stockholm heltid och en samordnare har ansvarat för tre regioner: Öst, Väst och Svealand på 75%. Dessutom har det sen 2024 funnits en nationell samordningstjänst på 20%. De regionala kyrkoledarna har varit deras chefer och arbetsledare, medan chefen för enheten för församlingsliv och utveckling fungerat som verksamhetsledare. Den chefen leder alltså det församlingsgrundande arbetet och samlar de regionala samordnarna för strategiska samtal och avstämning. Men den regionala kyrkoledare har sista ordet när det gäller vad den enskilde samordnaren ska göra och prioritera. Risken med denna ordning är att gemensamma strategiska beslut ändras eller prioriteras bort i en eller flera regioner. Fördelen är att det finns möjlighet både till en gemensam riktning och en regional tillämpning. Vi som har arbetat med denna organisation i flera år har erfarit att den fungerar väl.

Regionaliseringen av det församlingsgrundande arbetet låg väl i linje med strategin för det församlingsgrundande arbetet. Parallellt med tillsättandet av regionala samordnare bildades också pionjärråd i flera regioner. Först ut var region Väst. Idag finns sådana råd i samtliga regioner utom Nord. Det är också den region som saknar regional samordnare. Dock har de befintliga samordnarna också tagit ansvar för vissa initiativ i den regionen. Rådets uppgift har varit att tillsammans med

samordnaren identifiera möjligheter i form av platser och människor samt göra utlåtanden om bidragsansökningar.

Bidragssystemet för församlingsgrundande har sen 2016 legat fast och haft en bra organisation. Det går att söka pionjärbidrag till förstudier och planteringsprojekt fyra gånger per år. Finansieringen kommer från kyrkoavgiften. Bidrag till förstudie motsvarar en 25% tjänst under sex månader. Bidrag till församlingsplantering innebär en tjänst på upp till 50% under 3 + 2 år. Inga projekt har fått avslag av ekonomiska skäl. Däremot har bidragstidens omfattning samt möjligheten att få bidrag till heltidstjänst diskuterats. I en del områden är det mycket svårt för en ny församling att bli självförsörjande på fem år.

Det operativa arbetet med församlingsplanteringar har i hög grad legat hos de regionala samordnarna, som på olika sätt sökt pionjärbetare, potentiella planteringsplatser och moderförsamlingar. Arbetet med att finna dessa har varit en form av profetisk spaning där samordnaren fått hålla öron och ögon ständigt öppna i mötet med församlingar, grupper och enskilda i samband med församlingsbesök, regionala mötesplatser, ekumeniska konferenser o s v. En omfattande uppgift är att bearbeta i etablerade församlingar genom att besöka styrelser, arrangerar regionala Dela tro konferenser för att aktualisera och inspirera församlingar att börja tänka i termer av församlingsgrundande. Avgörande för att det arbetet ska bära frukt är att det skapas ett förtroende för verksamheten och dess samordnare. För att samordningen av församlingsgrundande verksamhet ska fungera med de resurser vi har är det viktigt att hela arbetslaget i regionen är medägare till arbetet och på sätt deltar i förtroendebyggandet i församlingarna.

När det gäller moderförsamlingsskap har vissa församlingar tagit konferensbeslutet från 2016 på allvar och reflekterat över sitt ansvar att härbärgera en församlingsplantering. Andra har ställt sig positiva när de fått frågan medan en grupp sagt nej till att vara moderförsamling. Samordnarnas bild är dock att majoriteten av församlingar i Equmeniakyrkan inte låtit sig påverkas av inriktningen och därmed inte heller tagit upp frågan i sin församling. Tyvärr finns också exempel på att församlingar helt och hållet motsatt sig församlingsplantering i ”sin” stad eller ”sitt” område.

Potentiella platser har undersökts via förstudier. Möjligheten att genomföra en förstudie i ett visst område eller en hel kommun kan inte överskattas. En förstudierapport ger både befintliga församlingar och pionjära initiativ möjlighet att upptäcka möjligheter i sitt närområde. Rapporten ger också ett viktigt underlag för var och hur en blivande församlingsplantering kan arbeta.

Till syvende og sidst är förutsättningen för en plantering att det finns ledare och ett kärnteam som konkret kan grunda en församling. Det är ett utmanande och bitvis tungt arbete, där man ska samla människor på en plats där det ofta inte finns något tidigare att bygga på. Vårt bidragssystem medger upp till en halvtidstjänst för det arbetet. Förvånansvärt många klarar uppgiften på den begränsade tiden.

Sen 2016 har 24 initiativ till församlingsgrundande tagits. Av dem har 8 av dem har sorgligt nog lagt ner efter ett antal år. 2022 gjorde Rickard Lundgren på uppdrag av kyrkostyrelsen en undersökning om varför nya församlingar läggs ned. Flera av orsakerna till nedläggning handlar om ledarskapet (projektledaren och kärnteamet). De saknar ”gemensam vision och värdegrund”. Teamarbetet uteblir när projektledaren inte samlar dem och/eller fokuserar för mycket på sig själv(a). Det finns också en risk att ledarskapet blir för ”uppdragsfokuserat” och/eller brister i att tillsammans ”lyssna in Guds tilltal”. När det gäller stöd utifrån påtalas brister när det ”gäller handledning och ansvarighet” och ”bönestöd i den andliga kampen” samt ”moderförsamlingens roll”. Slutligen nämns “[b]ristande fokus på evangelisation”, vilket framstår som den mest centrala orsaken till nedläggning.

När uppgivenhet slår till i ett församlingsgrundande arbete kan man därför frestas att mera lägga sin identitet i gruppens samlingar och gudstjänster i stället för den upprinnliga identiteten om att vara ett missionellt initiativ.

Till samtliga brister formuleras åtgärder. Tre av dem involverar moderförsamlingen: intervensering vid osunt ledarskap, hängiven förbön, särskilt när det finns risk för splittring, och kontinuerligt engagemang för planteringen. I dokumentet sägs att moderförsamlingen ska instrueras om intervensering samt att ”ytterligare sätt att bibehålla moderförsamlingarnas engagemang” ska tas fram. Lundgren konstaterar att flera av problemen uppstod före 2016, d v s innan en ny strategi för det församlingsgrundande hade formulerats.

- Samtidigt arbetar flera initiativ vidare mot att bli församling. Lundgren sammanfattar i sin rapport vad de betyder och har betytt:
- ”Det är det effektivaste och mest konkreta sett att göra nya lärjungar och välsigna resten av den etablerade kyrkan med framtida ledare
- I nästan samtliga nya planteringar når vi ut till nya människor, ibland fler, ibland färre.
- Vi ser att det på sikt sakta men säkert förvandlar enskilda människoliv och ibland hela stadsdelar
- Det är också ett mycket starkt redskap till församlingsförnyelse och församlingsutveckling för etablerade församlingar
- Det väcker hitintills i samtliga av Equmeniakyrkans församlingsplanteringar stor respekt och tacksamhet i beröring med såväl kommuner, Social arbetare, enskilda människor och hos de andra kristna samfundet från Svenska Kyrkan till Trosrörelsen!”

Equmeniakyrkan har ingen formell utbildning för planterare. Under perioden Pionjärresan 1 och Pionjärresan 2 har det från och till funnits en kurs om församlingsgrundande på Enskilda Högskolan men den har ofta varit något man väljer. Under en period var Equmeniakyrkan delaktigt i det s k Paulus-programmet på Mullsjö folkhögskola i samverkan med Svenska Alliansmissionen. M4 är visserligen en pionjärutbildning men riktar sig till team, inte bara projektledare. Det är ganska få pastorer och diakoner som ställt sig till förfogande för att grunda församlingar.

Equmeniakyrkan har arrangerat konferenser en gång om året för alla som är intresserade av eller engagerade i församlingsplanteringar. De har varit viktiga mötesplatser för undervisning, gemenskap, förbön och inspiration. Sen 2024 har också två regionala *Dela tro*-konferenser anordnats för att inspirera till evangelisation och församlingsplantering.

2018 bildades *Vidare* som ett formellt ekumeniskt nätverk för församlingsgrundande inom ramen för Frikyrkornas samverkansråd. Där fanns ett övergripande mål om att stödja församlingar att plantera församlingar, så att antalet nya församlingar 2025 skulle motsvara antalet nedlagda. För Equmeniakyrkans del har det ekumeniska samarbetet varit betydelsefullt som en mötesplats för lärande och inspiration. Genom *Vidare* har Equmeniakyrkan också varit delaktigt i utgivningen av boken *Vi planterar församlingar* (där berättelsen om VOIS Norrköping finns med) och rapporten *Frikyrkan i orten*, som följts av konferenser i samma ämne.

Det ekumeniska samarbetet runt pionjärutbildningen M4 fanns redan innan både pionjärresan och Vidare. Under hela perioden mellan Pionjärresan 1 och Pionjärresan 2 har M4 varit ett viktigt instrument för planteringsteam. Genom att det funnits både team och ledare från andra samfund har det funnits en berikande bredd i utbildningen och dess möten.

Slutsats

Arbetet med att grunda församlingar har sen 2016 fått ett starkare stöd och en tydligare struktur. Antalet regionala samordnare har stannat vid tre tjänster/personer. Det kan jämföras med den parallella ordningen för regionala församlingsutvecklare där det finns en heltidstjänst i varje region.

Därför rekommenderar vi

- att det ekumeniska samarbetet i form av *Vidare* (eller andra nätverk för församlingsgrundande) och M4 uppmuntras fortsätter att vara en del av Equmeniakyrkans arbetet med församlingsgrundande.
- att Equmeniakyrkan arbetar med målsättningen att ha minst en halvtidstjänst som samordnare för församlingsgrundande i varje region och att det finns en nationell samordnartjänst på 50%
- att Equmeniakyrkan fortsätter att analysera och åtgärda de särskilda utmaningar som församlingsgrundande arbete medför.

Planterarna

Det operativa församlingsgrundande arbetet utförs av en kärngrupp med en projektledare. Vi kallar dem "planterare". Vilka gåvor behöver den som ska plantera församling? Den primära och övergripande tjänstegåvan i en församlingsplantering är aposteln. Dessutom behövs evangelister som tillför liv och entusiasm. Det här är vägledande vid rekrytering och när vi tar ställning till förfrågningar om att plantera församlingar.

I Matt 16 uttalar Jesus i samtalet med Petrus: "Jag ska bygga min kyrka". Det visar att Jesus är den ytterst sett aktive när nya församlingar grundas. Jesus är både herde, lärare och evangelist/förkunnare. Men också profet och apostel(utsänd). När Jesus framträder i det församlingsgrundande arbetet i vår tid, så sker det genom att människor får del av de fem olika tjänstegåvor som också återges i bland annat Efs 4:11. På detta sätt uppstår ett team av olika gåvor som komplimenterar varandra i uppdraget för att församlingar ska kunna utvecklas till sunda, missionella och reproducerande församlingar. Just tjänstegåvorna apostel och evangelist har en avgörande funktion i det initiala skedet av ett församlingsgrundande av självklara orsaker. Dessa gåvor vänder sig enbart utåt till nya människor och nya platser.

Aposteln är tjänsten som samlar de andra gåvorna i teamet utifrån en Gudagiven vision omkring vad som ska byggas och var det ska ske. Aposteln har den långsiktiga uthålligheten oavsett framgångar eller motgångar som ofta bottenar i ett personligt tilltal från Gud. Detta gör att aposteln alltid prioriterar det församlingsgrundande arbetet, vilket skapar kontinuitet och hållbarhet. Aposteln förstår hur de andra olika tjänsterna fungerar och hur och när de ska vara i bruk. De andra tjänsterna kan ibland ha lite svårt att relatera till varandras olikheter, men samtliga ser och förstår apostelns funktion och tjänsten får därmed en samlande och enande effekt. Aposteln behöver inte vara en förkunnare men är oftast med i församlingens ledningsgrupp, och är också i många tillfällen en andlig fader för troende att ta ryggen på för utveckling av nya tjänster. Det är genom Apostelns funktion som ett församlingsgrundande arbete kommer i gång och även förblir ett pionjärt sammanhang som i framtiden på nytt grundar ny församling.

Evangelisten är tjänsten som mer än andra har sitt fokus på dem som ännu inte har kommit till tro, och är därför en som gärna predikar de goda nyheterna om frälsning, helande och upprättelse. Tjänsten känner stor inspiration inför det att kunna övertyga människor om deras behov av Jesus Kristus i sin förkunnelse men även genom att manifesteras Jesu kärlek och närvaro genom bön för sjuka och att betjäna i de övriga nådegåvorna. Evangelisten vill gärna se att människor beslutar sig där och då för att

ta emot Jesus. Tjänsten kan även bäras av en person som inte ser sig som förkunnare och sådana evangelister har ofta ett stort nätverk av människor de relaterar till och privat delar tron med. Evangelisten tillför ofta glädje, liv, entusiasm och lite rörighet i det församlingsgrundande arbetet. Utan evangelister blir lätt arbetet bara tekniskt, visionärt och idealistiskt men utan kött och blod/ett förkroppsliggande av människor som vittnar om att de fått uppleva evangeliets förvandlande kraft.

Församlingsplantering och unga människor

Generellt sett har det de senaste 50 åren i Europa och Amerika statistiskt sett varit främst unga människor i 25–35 års åldern som engagerat sig i församlingsgrundande arbete. En mängd internationell litteratur, poddar och bloggar behandlar detta ämne. Orsakerna till att unga engagerar sig i FG är flera:

- Församlingsgrundande handlar om evangelisation och mission. Den i västvärlden mest naturliga och gångbara formen för att föra nya människor till Kristus är genuin vänskap och relationsbyggande till nya människor. Yngre människor är ofta mer benägna och upptagna av att hitta och aktivt skapa nya relationer.
- Människor i denna ålderskategori är fortfarande så pass benägna till förändring och förnyelse i det missionella och det ekklesiastiska uttrycket, att man attraheras av och söker sig till nya uttryck. Man är också trots universitetsstudier och familjebildning relativt pigg och fri i tanken för att kunna orka med den krävande pionjära utmaningen.
- Kritiskt tänkande kännetecknar denna åldersgrupp vilket gör att man fortare kan bli otålig gentemot det etablerade sammanhanges förmåga att söka relevans i tiden. Fort kommer man till slutsatsen att det inte är värt den tid som kommer behövas för att uppnå en genuin anpassning av det etablerade sammanhanget till ett nutida uttryck. Man hoppar hellre över en sådan process och går direkt in i ett nytt sammanhang.

Utifrån ett traditionellt svenskt föreningsstänk uppfattas det sistnämnda motivet helt förståeligt av äldre generationer som ett illojalt, oansvarigt och otacksamt agerande. I det etablerade sammanhanget har man varit dem som genom väsentliga uppoffringar och engagemang, trofast har fört fram de unga vuxna från barnaår till en andlig mognad i vuxen ålder.

Utifrån detta faktum ligger ofta också en rimlig förväntan att kunna få åtnjuta en framtida avkastning på insatsen i form av att yngre generationer efterträder de äldre generationerna och axlar den lokala församlingsverksamhet och närvaro in i nästkommande generation. Ofta finns det även en ekonomisk aspekt med i denna förväntan utifrån tex låneförhållande, investeringar i nyrenoverade lokaler, anställd personal och andra fasta åtaganden, upparbetat över decennier.

Eftersom den krassa verkligheten samtidigt är den att de unga vuxna på grund av dagens studiekraav och relaterade arbetstillfällen, oavsett kommer flytta från landets mindre städer och samhällen (där majoriteten av Equmeniakyrkans församlingar finns) till de större universitetsstäderna, blir denna inbyggda förväntan på de unga, inte sociologiskt och teologiskt realistisk för en hållbar kristen närvaro på mindre orter.

Lägger man även till kunskapen att unga vuxna som flyttar till en större ort, oftast aktivt väljer att söka sig till ett yngre och mer tidsenligt relevant församlingsuttryck, så påvisar det att det inte bara är kallelsen till församlingsgrundande som är orsaken till att yngre lämnar det etablerade sammanhanget för att starta ett nytt. Det är lika mycket det pockande behovet av ett förnyat uttryck som är själva orsaken. Och så har det varit genom frikyrkans 150 åriga historia.

Den sista orsaken till att det oftare är unga människor som engagerar sig i församlingsgrundande är även att de oftare konkret menar sig ha uppfattat Guds kallelse till att göra detta, än äldre. Om de unga är mer benägna att kunna lyssna in Guds röst på detta område eller om de har lättare för att ta en risk är svårt att bedöma. Det bör även tas med i bilden om unga och församlingsgrundande, att Herren själv verkar faktiskt oftare kalla unga in i denna tjänst. Jesu egna exempel från Nya Testamentet är tydligt då samtliga lärjungar han kallade bara var i övre tonårsåldern.

Om det nu är så att yngre människor oftare får kallelsen att plantera en ny församling, är det också rimligt att tänka att detta är Guds metod genom hela kyrkans historia att framverka förnyring, förnyelse och omformering av Sin kyrka. Hon hålls relevant för en ny tid genom att unga människor tar utgångspunkt i sin tid och utifrån sina relativt tidsnära erfarenheter och hittar nya vägar till människors hjärtan.

Analys

Trots att den generella majoriteten av församlingsgrundandearbeten i Europa under många år har utförts av unga vuxna, så är det inte längre fallet i Equmeniakyrkans nuvarande församlingsgrundandearbete. 60% av de nuvarande 26 initiativen utförs av pionjärpastorer och kärngrupper som är i 50-års åldern.

För 10 år sedan leddes 80% av Equmeniakyrkans församlingsgrundandearbeten av unga vuxna. Vid en analys av 10 nedlagda församlingsgrundandearbeten, har 7 av dessa initialt baserats på gruppen unga vuxna. De genomgående orsaker till att dessa 7 församlingsgrundandearbeten har lagt ner är att unga vuxna efter avslutade studier och familjebildning ofta:

- a) Många flyttar vidare för en anställning inom det man utbildat sig till eller att man vill prioritera ett annat boende för familjen.
- b) Söker sig till större och stabilare kristna sammanhang som resursmässigt kan erbjuda ett bredare utbud för sina barn och ungdomar
- c) Känner besvikelse över uteblivna resultat, uppgivenhet inför sociologiska utmaningar, trötthet och missmod som gör att man som ger upp.
- d) Har svårt att tackla den förändring av det församlingsgrundande arbetets uttryck som inträder när den femåriga bidragstiden är över och pionjärpastorns anställning ofta upphör. Vilket i sin tur ofta leder till att grundaren flyttar vidare för ny anställning inom kyrkan och/eller att upplevelsen av arbetets kvalitet och rytm förändras.

Slutsats

Ett församlingsgrundande arbete utan unga vuxna kommer kunna ha svårt att hålla sig relevant för sin tid och kommer att få lägga medveten kraft och energi på att både förstå sin samtid men också i att nå den, för en långsiktig existens. Ett församlingsgrundande arbete som till majoriteten består av unga

vuxna kommer inom en 5-7 årig period genomgå en väsentlig omformering som innehåller vissa kritiska faser som kan komma att avsluta det församlingsgrundande arbetet.

Utifrån det vi lärt under en utsträckt period i Equmeniakyrkan och även från bildarsamfundens tid, är att det mest ideella läget för ett hållbart församlingsgrundande arbete och som verkar skapa störst kontinuitet, är när människor i 35-45 års åldern som har stadgat sig, bildat familj och bosatt sig på en ort för längre tid, engagerar sig i församlingsgrundande arbete. Denna åldersgrupp har också förmågan att naturligt relatera till både yngre och äldre.

Därför rekommenderar vi:

- att de här slutsatserna får vara vägledande i rekrytering och formering av framtida församlingsplanteringar.

Rekrytering och prövning

I flertalet av Equmeniakyrkans planteringar har det ofta varit en eller flera planterare som burit på en kallelse att plantera. Ibland har det varit platsen som kommit först och ibland har det varit kallelse att plantera. Samordnarens viktigaste uppgift har varit att föra samman dessa kallelseperspektiv i bön och samtal. Förstudien har då blivit en viktig funktion för att konkretisera människor, kallelser och visioner. Då blir platsen, människorna, ledarskapet på riktigt.

En viktig fråga är hur vi rekryterar. Hur hittar vi de människor som bär på kallelsen och samtidigt har en relevant gåvouppsättning för uppdraget? Tre önskemål framkom i samtalen med regionala kyrkoledare:

1. Önskan om att få se planterare som kan bygga relationer och nå ut till människor genom personliga kontakter, vilket är en central egenskap för att starta en ny församling.
2. Planterare och deras team ska rekryteras med tanke på deras specifika andliga gåvor. Det är viktigt att inte bara se till förmågan att leda projekt utan också att erkänna och bygga på olika gåvor inom planteringsgruppen, så att de kan komplettera varandra och ge stöd åt den primära ledaren.
3. Planterare som kommer med en svag koppling till Equmeniakyrkan bör mötas med goda och förtroendefulla samtal. Det behövs mer konkret prövning och utbildning för att säkerställa att de förstår och delar samfundets vision för församlingsplantering.

I några nedlagda församlingsplanteringar finns det exempel på att pionjärpastor tillsatts utifrån en ”konventionell” hantering av pastorsbyten, vilket kan ha lett till att visionen förändrats eller inte längre delades av alla. Lärdomen är att kallelseprocessen även är viktig i andra generationens ledare. Att vara planterare är aldrig bara ett jobb.

En annan erfarenhet från nerläggningar är när arbetet bygger för mycket på en enskild ledare. Detta leder till problem när något händer med den personen, vilket i sin tur påverkar hela arbetet. Lärdomen är att ett gemensamt andligt ledarskap, där teamets gåvor och kallelse kompletterar varandra, är viktigt.

Equmeniakyrkan har idag ingen enhetlig rekryteringsprocess. Människor med kallelse kommer ur olika sammanhang som t.ex. bibel- och lärjungaskolor (Apg29, Gå ut mission etc.), konferenser och från församlingar där frågan är väckt. Men vi tror att vi kan förstärka denna del och M4 Sverige håller på att utveckla en process med intervjumall och enkät som respektive samfund kan använda sig av.

Slutsats

Församlingsplanerarens egen kallelse måste fortsättningsvis vara fokus i ”hur det går till”. Det är i grunden ett Guds verk och ett mysterium.

Det finns dock några saker Equmeniakyrkan kan göra för att skapa bättre förutsättningar för hållbara planteringar.

Därför rekommenderar vi:

- att det finns en särskild omsorg över de som påbörjat sin väg mot församlingsplantering. Vi som Equmeniakyrkan behöver stödja och uppmuntra fördjupningen av denna kallelse. Detta behöver ske systematiskt.
- att göra kopplingen mellan Apg29 och församlingsgrundande ännu mer tydlig och funktionell.
- att vi implementerar M4:s intervjuunderlag för att stötta planerarens kallelse men även medvetandegör dennes brister. Denna intervjuprocess skulle också kunna hantera situationen med de som har en svag koppling till Equmeniakyrkan.
- att fortsätta att se till att alla planteringar går M4-programmet som har ett tydligt fokus på teamarbete och teamutveckling.

Planteraren och planteringens plats i Equmeniakyrkan

Av Equmeniakyrkans 40 församlingsgrundande initiativ har endast ett arbete under sitt fjärde år valt att avsluta sin relation till moderförsamlingen. Trots att planteraren är ordinerad av samfundet, valde pastorn och gemenskapen att lämna samfundet för att istället vara samfundsmässigt oberoende. Flera ansträngningar gjordes från Equmeniakyrkans sida under lång tid för att om möjligt undvika detta, men det kulturella oliktankandet var för stort.

När ämnet planteringens och planterarens tillhörighet i Equmeniakyrkan analyseras är detta faktum att endast ett initiativ har lämnat Equmeniakyrkan, en tydlig indikator som först ska nämnas innan man ser på de andra aspekterna av frågan.

Under Equmeniakyrkans första sju år startades 26 nya församlingsgrundande arbeten. De flesta planterarna och kärngrupperna i dessa satsningar rekryterades från andra frikyrkosammanhang än Equmeniakyrkan. Främst från Svenska Alliansmissionen, Evangeliska Frikyrkan och Pingströrelsen. Detta berodde på och beror fortfarande idag på att unga människor från andra sammanhang som upplever en kallelse om att grunda ny församling, gärna söker sig till Equmeniakyrkans arbete med att grunda församlingar. Orsakerna till detta uppfattas vara att:

- Det samlade stödprogram som Equmeniakyrkan erbjuder med moderförsamling, samordning, handledning, utbildning och ekonomiskt bidrag är till sin helhet attraktivt för en församlingsgrundare och existerar inte till sin helhet i samma grad hos övriga samfund.
- Brist på personer med bakgrund i Equmeniakyrkan som vill engagera sig i det församlingsgrundande arbetet är ett utmanande faktum som behöver vägas in. Av de totalt 43 initiativen har 25 startats av personer som rekryterats utanför Equmeniakyrkan. Men en för Equmeniakyrkan god aspekt av detta är att 10 av dessa enskilda pionjärpastorer som rekryterats utanför samfundet, sedan beslutat sig för att utbildats och ordinerats som pastorer i Equmeniakyrkan. Detta är också vår systerkyrka Covenant Churchs erfarenhet i USA.

- Missionsorganisationen *Gå Ut Mission* har sedan 2006 i bildarsamfundet Svenska
- Missionskyrkans tid fram till 2023 i Equmeniakyrkan, genom sin folkhögskolelinje Pionjär vid Liljeholmens folkhögskola (EFK) kanaliserat drygt 60 unga vuxna in i Equmeniakyrkans församlingsgrundande arbete. Gå Ut Mission har en för övrigt tydlig närhet till Equmeniakyrkan i det att Rickard Lundgren som är en av samordnarna för församlingsgrundande arbete i Equmeniakyrkan, är organisationens grundare. Gå Ut Missions nuvarande föreståndare, kassör och ordförande samt några ytterligare anställda medarbetare är också medlemmar i församlingar tillhörande Equmeniakyrkan.
- Equmeniakyrkans arbete med församlingsgrundande har genom åren fått uppmärksamhet i olika media som ett tydligare och mer profilerat arbete för den som är intresserad att utvecklas till en församlingsgrundare. Lärandet och experimenterandet är en del av Equmeniakyrkans strategi i det församlingsgrundande arbetet, och den värderingen har varit en rådande framgångsmetod redan sedan bildarsamfundet påbörjade detta arbete.

Detta har lett till att många reportage i de olika kristna tidningarna under de senaste 13 åren, ofta har handlat om mötet med de unga vuxna folkhögskoleeleverna som verkat i planteringarna under sitt skolor. Equmeniakyrkans församlingsgrundande arbete har på så vis gjorts känt i landet som något för vanliga unga människor kan utföra, och inte bara något för namnkunniga, erfarna och enskilda kristna ledare som redan har etablerat egna nätverk som de upparbetat under flera decennier.

Med 1,5 års mellanrum arrangerar Equmeniakyrkan sedan 2011 en konferens för de olika församlingsgrundande arbetenas ledningsgrupper. Här erbjuds själavårdssamtal, gemenskap, bön, undervisning och betjäning. Relationen mellan planterarna och även tillhörigheten till Equmeniakyrkans församlingsgrundande arbete överlag, stärks påtagligt genom dessa konferenser.

Även relationen till Equmeniakyrkans nationella ledare stärks då de alltid deltar med undervisning och själavård. Under de första startåren är planteringarnas deltagande i konferensen nästan 100% trots att man då parallellt också går den två-åriga ledarutbildningen M4. Men med åren nedprioriteras konferensen ned till ett 50% deltagande. Vad detta beror på processar samordnarna löpande och olika grepp har provats för att öka intresset för konferensen.

Den generella bilden är att planterare och kärngruppen i början av ett initiativ är "hungriga" på att ta in intryck och lära sig så mycket som möjligt. Man är i så hög grad upptagen av frågan omkring hur man ska lyckas få i gång en växande församling att man griper varje chans till input kring just denna fråga. Tyvärr missar man därmed då ofta värdet i att relatera till hela kyrkan, dess övriga medarbetare och verksamheter.

Allteftersom åren går hamnar en del av våra församlingsgrundande arbeten, på grund av långsam tillväxt, även ofta i en frustration, trötthet och i viss mån uppgivenhet. Inför insikten om att det egentligen inte finns några genvägar till tillväxt än att bara oförtrutet fortsätta ägna sig åt tidskrävande långsiktiga praktiker som bön, relationsbygge och lärjungaträning, kan en del uppleva att konferensen inte tillför någon omedelbar utväxling i det egna sammanhanget. Därför bortprioriteras det.

Detta förhållningsätt gäller självklart också även i förhållande till planterarnas engagemang och deltagande i Equmeniakyrkans större övergripande verksamheter som till exempel regionala medarbetarsamlingar, nationella kyrkokonferenser, Equmenias mötesplatser och vinterkonferenser. I dessa mötesplatser har inte heller det församlingsgrundande arbetet getts någon synlig eller återkommande närvaro. Det går inte heller att bortse ifrån att det ofta även råder en åldersskillnad mellan planterarna och de etablerade församlingarnas medarbetare, vilket för en yngre generation kan vara en känslomässig tröskel som behöver övervinnas för att känna genuin samhörighet.

I den grad moderförsamlingarna själva aktivt arbetar med att förstärka relationen till sitt församlingsgrundande arbete, och även till kyrkan i övrigt, infinner sig naturligt en positiv hållning i det församlingsgrundande arbetet till Equmeniakyrkans övergripande verksamheter.

Då hälften av alla församlingsplanteringar initierades under samfundets första åtta år, som var en tid då kyrkan själv med alla sina lokala församlingar sökte sin nya identitet, är det oundvikligt att även en del av de nystartade planteringarna inte till en början per automatik kunde ärva en stark identitet i Equmeniakyrkan. De flesta av församlingsplanteringarna har heller inte av kyrkan ordinerade pastorer som i tillägg till lojalitet också har rent kollegiala orsaker som gör att man naturligt prioriterar relationen till Equmeniakyrkan.

Till sist bör det även vägas in att de flesta planterarna har haft en 5 årig anställning i halvtidstjänst. Parallellt med att de har arbetat med att nå ut till nya människor med evangelium, lärjungaträna dem som är nya i tron, samt bygga och utvecklar en ledningsgrupp för arbetet, så har man varit lika engagerad på sin andra halvtid i något helt annat inom antingen offentliga sektorn eller privat företagande. Som jämförelse till detta är många av de anställda medarbetarna från de etablerade församlingarna i Equmeniakyrkan anställda i en 100% anställning, som gör att en prioritering av regionala och nationella samlingar berikar.

Slutsats

När det gäller själva avsikten att starta en ny Equmeniakyrkoförsamling finns i det församlingsgrundande arbetet en hög lojalitet och känsla av tillhörighet till Equmeniakyrkan.

Det är i högre grad gemenskapen och mötena mellan de olika planteringarna som anger hur man uppfattar Equmeniakyrkan, än att man naturligt deltar i de återkommande regionala och nationella mötena. Arbete, metod, ålder och tid är aspekter påverkar att man inte prioriterar de gemensamma mötesplatserna i lika hög grad som de etablerade församlingarnas medarbetare gör.

Både planterarna, moderförsamlingarna och Equmeniakyrkan som helhet behöver förstå de underliggande orsakerna till varandras prioriteringar. Detta för att förhindra förhastade slutsatser och för att kunna utveckla en trygghet i planteringarnas tillhörighet i Equmeniakyrkan.

Precis som att planteringens framgång i hög grad bygger på goda relationer till sitt närområde, bygger en ökad känsla av samhörighet till Equmeniakyrkan som samfund på goda relationer mellan planteringen och samfundet.

Regionala kyrkoledare som har en förtroendefull relation till sin regions planteringar, skapar även en trygghet vidare i kyrkans etablerade sammanhang omkring det församlingsgrundande arbetet.

Därför rekommenderar vi:

- att det förs tydliga, öppna och medvetna samtal om planteringens och planterarens tillhörighet i Equmeniakyrkan både initialt och löpande mellan planteraren, moderförsamlingen, samordnare och regional kyrkoledare.
- att det görs täta besök av regionen i planteringarna, för att skapa möjlighet till relation och utifrån ett för båda parter fullt ut genuint samtal om vem man är, vill vara och vad man förväntar sig av varandra.

Avskiljning och tillsyn

Flera av Equmeniakyrkans planterare är inte ordinerade och en del har relativt svag förankring till samfundet. Vår förhoppning är att fler pastorer och diakoner och personer som är medlemmar i Equmeniakyrkliga församlingar framöver blir intresserade av att starta nya församlingar. Som läget är nu får vi vara tacksamma att människor från andra samfund och organisationer vill bistå oss i arbetet. Samtidigt är det viktigt att de personer som får Equmeniakyrkans förtroende att starta nya Equmeniakyrkliga församlingar har en tydlig koppling till hela kyrkan och får en liknande omsorg och tillsyn som andra medarbetare får.

Genom den fortlöpande kontakt som dessa personer har med samordnare, handledare och moderförsamlingspastorer finns i praktiken en tämligen omfattande tillsyn. Det vore emellertid bra om relationen mellan planterare och samfund också formaliserades.

För att skapa förtroende och synlighet i relation till andra medarbetare och församlingar i Equmeniakyrkan behöver planterare också delta i kyrkokonferenser och medarbetarsamlingar, framför allt Vinterkonferensen.

Slutsats

En viktig markering som både ger synlighet och formell koppling till Equmeniakyrkan vore att avskilja församlingsplanterare i Kyrkokonferensen. Vi avskiljer redan internationella missionsarbetare och evangelister. Det vore därför ett ganska enkelt steg att göra detsamma med de personer som gått in

Därför rekommenderar vi

- att en ordning för avskiljning utarbetas vilken inkluderar kriterier, antagningsprocess, villkor och avskiljning i Kyrkokonferensen.
- att de planterare som redan är i tjänst avskiljs vid Kyrkokonferensen 2025.

Moderförsamlingen

Som framgått i den inledande texten är principen i Equmeniakyrkan att "församlingar planterar församlingar". Det betyder inte att samfundets roll är minimerad. I praktiken utgör de anställda samordnarna mycket viktiga aktörer för att olika planteringar ska initieras. Samordnarna söker identifiera områden och pionjärer som matchar varandra. De kan också starta förstudier i tänkbara områden. Men till slut behövs en moderförsamling som ansöker om pionjärbidrag, ikläder sig rollen som arbetsgivare och tar ett administrativt och andligt ansvar för planteringsarbetet.

Ibland är rollen som moderförsamling främst formell. Den är främst förmedlare av samfundets bidrag. Men i flera fall finns en egen drivkraft i moderförsamlingen. De vill plantera och söker samordnaren för att tillsammans utvärdera lämpliga projekt. De engagerar sig sen på olika sätt i planteringen genom förbön, personligt kollegialt stöd, förmedling av samtalsresurser, praktiskt och administrativt stöd och besök. Det finns exempel på att moderförsamlingen varit mycket värdefull för planteringsarbetet och att den omvänt fått mycket av glädje och mening genom att engagera sig i denna missionsuppdrag.

I strategin för församlingsgrundande från 2016 sägs åtskilligt om moderförsamlingens roll och betydelse. Senare dokument har också kompletterat bilden. I dokumentet "Moderförsamling och stödförsamling i Equmeniakyrkan" som finns på kyrkans hemsida framgår innebörden av att vara moderförsamling till en församlingsplantering. Där står emellertid mycket lite om de olika

utformningar av moderskapet som de facto finns i kyrkan, det framgår inte heller att det kan vara andligt berikande att stå i en sådan relation till en plantering.

Den gemenskap som blir moderförsamling får aktivt stöd av samordnaren för församlingsgrundande. Det sker med andra ord en slags utbildning “på vägen”, utifrån de frågor och behov som blir aktuella i den konkreta situationen. En mer formaliserat utbildningsprogram kunde både hjälpa församlingar att överväga frågan om att bli moderförsamling och ännu tydligare förbereda moderförsamlingen för sitt uppdrag. Oavsett om församlingen blir moderförsamling eller inte kan ett sådant koncept befrämja församlingsutveckling och missionssyn.

Moderförsamling är en metafor. I många internationella texter är moderförsamlingen en gemenskap som släpper ifrån sig en grupp på 15–20 personer och som startar en ny församling. De är därmed i princip en församling redan från start. I Equmeniakyrkan förekommer sådana födselar aldrig. Det är t o m sällan som det är medlemmar i en församling som blir operativa i planteringsarbetet. Snarare är det så att församlingar adopterar en grupp som vill plantera. Om man utvecklar moder-metaforen kan man utkristallisera tre former av moderskap

- Det biologiska moderskapet
- Det adopterande moderskapet
- Fostermodern

I de två första fallen kan en församling säga “Vi vill ha barn”, antingen föds de fram från den egna församlingen eller också söker man en grupp. I det tredje fallet finns snarare en form av plikt och tvingande nödvändighet. Någon behöver ta hand om den här planteringen, ta emot bidrag och betala ut det. I Equmeniakyrkan sker församlingsplantering framför allt genom adoption och “fosterhemsplacering”. Det senare behöver inte nödvändigtvis vara en hämsko för planterarna. De har en vision och det finns en kärngrupp. Genom fostermoderns relativa ointresse får de arbeta i fred. Men moderförsamlingen går miste om “sändandets välsignelse” och integrationen i Equmeniakyrkan riskerar att bli svagare. Tanken om en “församlingsgrundande rörelse” återspeglas inte heller i detta förfarande.

Frågan är om vi har lagt för stort fokus på principen “församlingar planterar församlingar”? Borde den också kompletteras med andra modeller där Equmeniakyrkan tar egna initiativ till församlingsgrundande eller där enskilda pionjärer får mandat att plantera med direktbidrag från samfundet. I *Teologisk grund* framhålls att samfundet ska bistå församlingar i deras arbete och utföra den del av Guds mission som förutsätter samverkan. När det gäller internationell mission tar Equmeniakyrkan ett stort ansvar för de som sänds ut. Även om man söker särskilda stödförsamlingar för en missionär eller ett projekt är det ytterst Equmeniakyrkan som är arbetsgivare och ekonomiskt ansvariga. Ett motsvarande synsätt på församlingsgrundandets mission är förstås fullt tänkbar.

Som framgått ovan är det 36 av Equmeniakyrkans församlingar som varit eller är moderförsamlingar. En del har haft rollen i relation till flera planteringar. Om det är en hög, rimlig eller låg siffra kan förstås diskuteras. I vilket fall som helst är det väldigt många församlingar som aldrig varit moderförsamlingar och troligen inte ens funderat på om det är en uppgift för dem. Vi anser det vara en rimlig konsekvens av konferensbeslutet 2016 att alla eller åtminstone många församlingar hade fört upp frågan på dagordningen. Församlingsplantering är fortfarande något som samfundet gör.

Slutsats

Med anledning av ovanstående resonemang rekommenderar vi:

- att Equmeniakyrkan fortsätter att uppmuntra alla församlingar att ta upp frågan om att bli moder- eller stödförsamling, så att det finns en större beredskap när det planering i ett område blir aktuellt.
- att återuppta utbildningstanken för moderförsamlingar och låt det även bli ett sätt att aktualisera moderförsamlingstanken i regionerna.
- att tydliggöra och legitimera att det finns olika sätt att vara moderförsamling
- att utveckla olika sätt att ge stöd som moderförsamling; regelbunden förbön, besök och praktisk hjälp utifrån de faktiska behov som planterarna uttrycker, symbolhandlingar i gudstjänsten som konkretiserar relationen, m m.
- att överväga om det också ska finnas möjlighet för samfundets regioner att ta egna initiativ till församlingsplanering, utan moderförsamling.
- att revidera dokumentet ”Moderförsamling och stödförsamling i Equmeniakyrkan”.

En fördjupande analys och undersökning av moderförsamlingens roll i Equmeniakyrkan har gjorts inom ramen för Enskilda Högskolans masterprogram. Rapporten - *Lärande i moderförsamling. En praktisk teologisk undersökning av församlingsgrundande i Equmeniakyrkan* – finns att ladda ned på Equmeniakyrkans hemsida.

Pionjärrådets roll

Strategin för församlingsgrundande som togs fram 2016 betonar regionernas betydelse. Därför anställdes samordnare men också regionala pionjärgrupper eller pionjärråd. Rådet i region Väst har funnits ända sen 2014 och vi har här valt att lyfta fram deras historia som ett exempel. Utöver Väst har samtliga regioner utom Nord pionjärråd.

2014 sammankallade nationell samordnare för det församlingsgrundande arbetet, Peter Svanberg, 12 st av Equmeniakyrkans pastorer i Region väst som visat intresse för församlingsgrundande. Tre av dem hade det gemensamt att de hade besökt systerkyrkan Covenant Church i USA och bar med sig intryck från den kyrkans arbete med församlingsgrundande. Samordnarens tanke med detta initiativ var att kunna skapa en arbetsgrupp som kunde ägna sig åt att långsiktigt bearbeta Region väst av Equmeniakyrkan omkring tanken på Församlingsgrundande. Vid skarpt läge skulle de kalla in samordnaren för förankring och hjälp med själva startprocessen. Pionjärgruppen möttes 4 gånger per år och gjorde anteckningar vid sina möten. I 2015 inbjöd man samtliga ordföranden och pastorer i Region väst till en räkmacka och bönesamling, på översta våning uppe i byggnaden ”Läppstiftet” med utsikt över hela Göteborg. Samlingen fick 60 deltagare och gav mersmak. Det uppstod en tydlig förväntan till att man skulle kunna börja plantera. 2016 ombads Rickard Lundgren att leda en förstudie om församlingsgrundande i Göteborg som ledde till att pionjärarbetet Kungspört sedan startades.

Pionjärgruppens medlemmar insåg snart att den nationella samordnaren inte skulle hinna med det man ville se växa fram i Region väst, men att det samtidigt skulle bli svårt att komma igång med fler församlingsgrundande initiativ utan en regional samordnare. Utifrån detta utlystes i början av 2017 tjänsten som samordnare i Region väst och Rickard Lundgren anställdes. Som ny samordnare med få kontakter i regionen kunde han då redan från början direkt förhålla sig till 12 regionalt förankrade pastorer.

Eftersom det är Equmeniakyrkans erfarenhet att förstudier ganska ofta leder till att nya församlingsplanteringar kommer igång, på platser som har någon form för öppning, eller har inslag av de kriterier som under Pionjärresan 1 definierades som strategiska avvägningar omkring prioriterade platser för församlingsgrundande. Detta gjorde att samordnaren tillsammans med pionjärgruppen inom ett år kunde starta upp 6 förstudier: stadsdelen Hulta i Borås, Biskopsgården, Torslanda och Bergsjön i Göteborg samt Trestad(Trollhättan, Uddevalla/Vänersborg) och Persisktalande församling i Redbergskyrkan.

Fyra av dessa förstudier ledde till uppstart av församlingsplanteringar och fem av pastorerna i Pionjärgrupp Västs församlingar blev moderförsamlingar samt en stödförsamling. Detta kom sedan att prägla Region västs fortsatta processande av arbete med att grunda församlingar i regionen. Man behövde numera arbeta tillsammans med samordnaren, de regionsanställda och pionjärgruppen omkring frågorna hur man är moderförsamling, vilket stöd planterarna behöver, vilka utmaningar som finns för kärngrupperna i planteringarna, hur man arbetar med säkerhetsfrågor för församlingsplantering i utsatta stadsdelar, hur man relaterar till de etablerade församlingarnas frågor eller rent av oförstående kring Equmeniakyrkans satsning på församlingsgrundande arbete osv.

Till slut insåg man att Pionjärgrupp Väst blev för engagerad på detaljnivå i varje planterings ve och väl, vilket gjorde att det allt mer uppfattades bland medarbetare och församlingar i regionen att det var Pionjärgruppen som ledde och drev det församlingsgrundande arbetet. Detta gjorde också att engagemanget blev svagare i moderförsamlingarna för sina församlingsplanteringar, vilket var direkt olyckligt. Pionjärgrupp Väst beslutade därför att backa tillbaka till att vara en grupp som fortsätter att verka för inspiration och kunskap omkring församlingsgrundande arbete i region väst, och försöka rekrytera nya planterare och nya moderförsamlingar.

Som ett led i detta genomfördes en ny informationskväll vid namn ”Roof top” i en bar på ett av Göteborgs hotell med inbjudan till församlingarnas medarbetare. En buss-böneresa med 45 deltagare arrangerades också som reste runt till åtta församlingsgrundande arbeten i Göteborg där man gick ut i de olika stadsdelarna och fick information om arbetet och sedan bad för platsen. Ytterligare en förstudie har på senare år gjorts i Bohuslän.

Slutsats

Pionjärråden tillför flera goda bidrag till det församlingsgrundande arbetet. Vid initierande av en förstudie utgör Pionjärråden ett värdefullt bollplank gentemot samordnare, Equmeniakyrkans lokala berörda församlingar, Regionala kyrkoledare och förstudieledaren.

Pionjärråden tillför genom sina återkommande kvartalsvisa träffar, ett aktivt lärande och ett gemensamt reflekterande omkring Equmeniakyrkans arbete med att grunda församlingar.

Pionjärråden bidrar i Equmeniakyrkan med en förankring av det församlingsgrundande arbetet såväl regionalt som lokalt.

Pionjärråden kan löpa risken att bli för engagerade i planteringarna. Lärdomen är att Pionjärråden i stället försöker fortsätta tänka nya personer och platser i ett regionalt perspektiv, medan Moderförsamlingarnas ansvar och deltagandet gentemot ett lokalt arbete med församlingsgrundande.

Därför rekommenderar vi:

- att fortsätta utvecklingen av pionjärrådens funktion

Handledning och coachning

Ledarutvecklingsprogrammet M4 är obligatorisk för nya församlingar som erhåller bidrag. En grupp om 4–6 personer från den nygrundade församlingen tränas in i ledarfunktioner under två år. Programmet ger hjälpmedel som ger verktyg och stöd för det församlingsgrundande arbetet att fungera långsiktigt med realistiska mål och förmåga att genomföra dem. Efter varje modul skall det finnas en handlingsplan för de sex kommande månaderna.

Efter varje modul skall alltså två saker ske:

1. Teamet skall arbeta med handlingsplanen.
2. Teamet och teamledaren skall Interagera med en coach.

Coachning har som syfte att hjälpa församlingsplanteraren och dennes team röra sig från där de befinner sig till där de tror Gud kallar dem att vara om månader. Coachen skall också hjälpa församlingsgrundaren att bli en så välfungerande ledare som möjligt, samtidigt som hen hjälper församlingsgrundarprojektet att bli så effektivt som möjligt. Med coach menar vi ett handledarskap som utgår från att vara en coachande medvandrare. Den bibliska förebilden finns i berättelsen om Emmausvandringarna.

Varje plantering skall alltså ha en utsedd kompetent coach som skall kunna möta både planeraren och teamen. De bästa coacherna är de som har egen erfarenhet av församlingsplantering men vi är övertygade om att vi också kan utbilda andra pastorer och församlingsutvecklare som är lämpliga och känner sig manade.

Det har tidvis varit en utmaning att kunna förse samtliga planteringar med coacher under de senaste åren. Samtidigt vet vi att detta är en enskilt viktig faktor för planteringens hållbarhet och framdrift.

Frågan är hur kan vi finna fler som vill och kan vara coacher? De grupper som dessa skulle kunna finnas i är erfarna planerare som också har möjlighet coacha andra planteringar. Det skulle också kunna vara församlingsutvecklare eller andra församlingshandledare. Men vi behöver kompetensutveckla i synnerhet de som inte har den specifika erfarenheten av församlingsplantering.

Slutsats

Med anledning av ovanstående resonemang rekommenderar vi

- att Eumeniakyrkan aktivt rekryterar lämpliga personer (planterare, regionala församlingsutvecklare) till detta uppdrag.
- att coach-utbildning genomförs för de som är nya i uppdraget.
- att digital repetitionsutbildning genomförs årligen

Finansiering

Idag kan ansökan om pionjärbidrag göras för upp till 50% anställning om inte specifika omständigheter föreligger. Ansökan skall även innehålla strategier för reducering av bidrag för att på sikt bli självbärande. Det finns en moderförsamling/organisation som gör ansökan och bär det ansvar som medför att vara moderförsamling till ett församlingsgrundande arbete.

Bidrag beviljas normalt för 3 år med möjlighet till förlängning med ytterligare 2 år, max 5 år.

Bidragen till det församlingsgrundade arbetet är i dag ca 4,5 miljoner på år och kommer från Kyrkoavgiften. Vi tror att detta är en fortsatt bra princip att fortsätta med är framledes. Det är teologiskt motiverat att det är just kyrkoavgiften som står för intäkterna.

Det flesta planteringar väljer att söka bidrag men det finns också undantag där man väljer att arbeta helt oavlönat.

Ibland hörs röster om varför Equmeniakyrkan satsar så mycket på nya församlingar när de gamla går på knäna. Skulle vi i stället kunna se planteringar som platser dit vi skickar missionärer?

Vad vi sett under de senare åren är att planteringar inte blir självbärande efter 5 år. Detta gäller i synnerhet planeringar i som är socioekonomisk svaga områden. Svenska Alliansmissionen påminner oss om att den verkliga frukten kommer i att vara uthållig samtidigt som vi måste se till att det växten sker kontinuerligt. Här kvävs en god urskillning.

I nuläget ser vi behov av att i vissa fall kunna bevilja bidrag under längre tid än så och därför föreslår vi en justering av policyn så att bidrag kan beviljas med ytterligare 2 + 2 år d.v.s. max 9 år.

En del projekt har fått en bra start men har av olika skäl behövt göra omtag och behöver av den anledningen förlängt bidrag. Detta har varit möjligt med den nuvarande policyn.

Samtidigt vill vi att det görs en noggrann och utförlig utvärdering för att urskilja att det finns bärkraft och möjlighet till att växa om ytterligare bidrag skall beviljas. Det görs genom att en rapport tas fram med följande åtta uppföljningskriterier:

1. Människor kommer till tro och låter sig döpas
2. Växt avseende deltagare/medlemmar/kärngrupp/ledarskap
3. Gemenskapen gör skillnad i samhället
4. Innovativa sätt att vara församling på
5. På väg att bli en församling i Equmeniakyrkan
6. Har goda relationer till andra kristna gemenskaper i området
7. Ökande insamlingar och ansvar så att de är på väg att bli självgående
8. Ledarskap i ett fem-årsperspektiv

Slutsats

Med anledning av resonmenaget ovan rekommenderar vi:

- att fortsatt låta Kyrkoavgiften vara den primära källan för finansiering av församlingsplanteringar.
- att utöka bidraget till ytterligare 2+2 år d.v.s. max 9 år efter en utförlig utvärdering enligt ovanstående kriterier. Denna utvärdering sker tillsammans med RKL, chef EFU, moderförsamling och samordnare.
- att utveckla en systematisk årlig utvärdering utifrån punkterna ovan.
- att undersöka möjligheten till att organisera så att församlingar direkt stödjer planteringar i synnerhet i socialt utsatta områden.

Bilda församling

För att en plantering ska kunna få status som församling i Equmeniakyrkan så krävs ett formellt godkännande från kyrkans ledning. Vad betyder detta?

Praxis idag är inte helt tydlig men grundbedömningen sker av Kyrkoledningen på följande punkter:

- att stadgarna innehåller paragraferna om anslutning till teologiskgrund och församlingens upplösning.
- att det sker en utvärdering genom att följande frågor ställs:
  - Antal medlemmar som kan bli medlemmar?
  - Hur ser ledarskapet ut?
  - Synen på medlemskap?
  - Demokrati och inflytande?
  - Hur ser den kritiska massan ut?

Ett perspektiv som ibland kommer upp är när det femte året passerat och bidrag inte längre kan ges. Då kan det hända att det finns tankar på att bilda församling för att kunna söka församlingsbidrag. Likaså kan det finnas skäl att bilda församling före bidragstiden gått ut. Av olika skäl önskar man skynda på processen relaterat till bidragsfrågan.

Ett annat perspektiv är följande som en planterade delade. Identiteten är inte att man är plantering utan man bjuder in till en församlingssamfund även om det är en plantering.

Slutsatsen är att församlings-bildandet måste ske bortom frågan om var stödet kommer ifrån.

Slutsats

Utifrån de erfarenheter som framställts rekommenderar vi:

- att dokument om hur det går till att bilda församling upprättas. Den beskrivna processen skall kunna läsas och förstås av alla involverade. Grunden i flödet är att beslutet alltid måste gå via Regional kyrkoledare, vidare till Kyrkoledare och till Kyrkostyrelsen.

Ekumeniska församlingsplanteringar

Equmeniakyrkan har sen 2018 varit delaktiga i det församlingsgrundande nätverket Vidare som fram till 2025 varit en del av det Frikyrkliga Samverkansrådet. Vid starten formulerades en vision som handlade om att nätverket ville stödja församlingar (moderförsamlingar) att till 2025 starta lika många som läggs ned i Sverige. Arbetet i Vidare har utgjorts av en årlig konferens för samfundsansvariga samt utbildningsprogrammet M4 för planteringsteam. Redan före 2018 fanns ett liknande samarbete med bl a M4. Det finns alltså en starkt ekumenisk samverkan när det gäller församlingsgrundande. Antalet ekumeniska planteringsprojekt är emellertid mycket få.

Equmeniakyrkan deltar i några planteringsprojekt där fler samfund är involverade. I de förekommande fallen sker samarbetet med Svenska Alliansmissionen, ett samfund med en struktur som i hög grad liknar Equmeniakyrkans både i allmänhet och när det gäller församlingsgrundande i synnerhet. Men frågan om gemensamma planteringar även med andra samfund aktualiseras regelbundet.

Det är mycket som talar för ekumenisk församlingsplantering (även om ekumeniken är begränsad till två frikyrkosamfund). Enhet är en trovärdighetsfråga och det kan verkligen ifrågasättas om flera

åtskiljande markörer ska etableras där de inte redan finns. Dessutom är församlingsgrundande resurskrävande vilket motiverar samverkan. Att det finns ett organiserat ekumeniskt nätverk talar också för att det borde vara relativt enkelt och motiverat att starta gemensamma projekt.

Men det finns också hinder. Strategier och inte minst ekonomiska bidragssystem ser mycket olika ut. Medan Equmeniakyrkan möjliggör en halvtidslön under upp till fem år för en planterare ger andra frikyrkosamfund väsentligt mindre eller inget alls. Att samarbeta på olika villkor när det gäller insats skapar spänningar och utmaningar.

Slutsats

Som det ser ut i nuläget är gemensamma projekt möjliga, särskilt i relation till samfund med liknande bidragsstruktur eller där det inte är aktuellt med något bidrag över huvud taget. Men det är inget vi tror att Equmeniakyrkan ska eftersträva. Det är tillräckligt utmanande att få till planteringar inom kyrkans ram. Men det skulle vara bra med en tydlig och formulerad struktur för hur man går tillväga och vilka kriterier som gäller när det blir aktuellt eller efterfrågas.

1. Sammanfattning av rekommendationer

Detta är en sammanfattning av de rekommendationer som anges under respektive avsnitt.

Det församlingsgrundande arbetet i Equmeniakyrkans organisation

- att det ekumeniska samarbetet i form av *Vidare* (eller andra nätverk för församlingsgrundande) och M4 uppmuntras fortsätter att vara en del av Equmeniakyrkans arbetet med församlingsgrundande.
- att Equmeniakyrkan arbetar med målsättningen att ha minst en halvtidstjänst som samordnare för församlingsgrundande i varje region och att det finns en nationell samordnartjänst på 50%
- att Equmeniakyrkan fortsätter att analysera och åtgärda de särskilda utmaningar som församlingsgrundande arbete medför.

Församlingsplantering och unga människor

- Att slutsatser om behovet av åldersmässig mångfald får vara vägledande i rekrytering och formering av framtida församlingsplanteringar.

Rekrytering och prövning

- att det finns en särskild omsorg över de som påbörjat sin väg mot församlingsplantering. Vi som Equmeniakyrkan behöver stödja och uppmuntra fördjupningen av denna kallelse. Detta behöver ske systematiskt.
- att göra kopplingen mellan Apg29 och församlingsgrundande ännu mer tydlig och funktionell.
- att vi implementerar M4:s intervjuunderlag för att stötta planerarens kallelse men även medvetandegör dennes brister. Denna intervjuprocess skulle också kunna hantera situationen med de som har en svag koppling till Equmeniakyrkan.
- att fortsätta att se till att alla planteringar går M4-programmet som har ett tydligt fokus på teamarbete och teamutveckling.

Planteraren och planterings plats i Equmeniakyrkan

- att det förs tydliga, öppna och medvetna samtal om planterings plats och planterarens tillhörighet i Equmeniakyrkan både initialt och löpande mellan planteraren, moderförsamlingen, samordnare och regional kyrkoledare.
- att det görs täta besök av regionen i planteringarna, för att skapa möjlighet till relation och utifrån ett för båda parter fullt ut genuint samtal om vem man är, vill vara och vad man förväntar sig av varandra.

Avskiljning och tillsyn

- att en ordning för avskiljning utarbetas vilken inkluderar kriterier, antagningsprocess, villkor och avskiljning i Kyrkokonferensen.
- att de planterare som redan är i tjänst avskiljs vid Kyrkokonferensen 2025.

Moderförsamlingen

- att Equmeniakyrkan fortsätter att uppmuntra alla församlingar att ta upp frågan om att bli moder- eller stödförsamling, så att det finns en större beredskap när det plantering i ett område blir aktuellt.
- att återuppta utbildningstanken för moderförsamlingar och låt det även bli ett sätt att aktualisera moderförsamlingstanken i regionerna.
- att tydliggöra och legitimera att det finns olika sätt att vara moderförsamling
- att utveckla olika sätt att ge stöd som moderförsamling; regelbunden förbön, besök och praktisk hjälp utifrån de faktiska behov som planterarna uttrycker, symbolhandlingar i gudstjänsten som konkretiserar relationen, m m.
- att överväga om det också ska finnas möjlighet för samfundets regioner att ta egna initiativ till församlingsplantering, utan moderförsamling.

Pionjärrådets roll

- att fortsätta utvecklingen av pionjärrådets funktion

Handledning och coachning

- att Equmeniakyrkan aktivt rekryterar lämpliga personer (planterare, regionala församlingsutvecklare) till detta uppdrag.
- att coach-utbildning genomförs för de som är nya i uppdraget.
- att digital repetitionsutbildning genomförs årligen

Finansiering

- Fortsätt med att låta Kyrkoavgiften vara den primära källan för finansieringen av församlingsplanteringar.
- Utöka bidraget till ytterligare 2+2 år d.v.s. max 9 år efter en utförlig utvärdering enligt ovanstående kriterier. Denna utvärdering sker tillsammans med RKL, chef EFU, moderförsamling och samordnare.
- Utveckla en systematisk årlig utvärdering utifrån punkterna ovan.

- Undersök möjligheten till att organisera att församlingar stödjer planteringar i synnerhet i socialt utsatta områden.

Bilda församling

- att dokument om hur det går till att bilda församling upprättas. Den beskrivna processen skall kunna läsas och förstås av alla involverade. Grunden i flödet är att beslutet alltid måste gå via Regional kyrkoledare, vidare till Kyrkoledare och till Kyrkostyrelsen.

Översikt Equmeniakyrkans Församlingsgrundade arbete

Uppdaterad Maj 2025

Svart färg = aktiv

Blå färg = avslutad

Rödfärg = aktiv, men lämnat Equmeniakyrkan

Ny Församling/Församlingsplantering	Moderförsamling	Efter 2015	Medarbetare	Ordinerad
1. Åbylundskyrkan, Norrköping	Norrköpings Missionsförsamling		Peter Håkansson	X
2. Kalmarsundskyrkan	Shalom/Pingstkyrkan Kalmar		Peter Svanberg	X
3. Grimsås Missionsförsamling	Equmeniakyrkan Hestra		Göran Undevall	X
4. Agape Katrineholm	Pingstkyrkan Katrineholm		Bo Carlsson	X
5. Ekängens Missionsförsamling	Linköpings Missionsförsamling		Cristina Törnberg	X
6. Lifechurch Söderköping	Åtvidaberg Frikyrkoförsamling		Andreas Holm	
7. Hagebykyrkan, Norrköping	Vidablickkyrkan, Norrköping		Mario Marquez	X
8. Equmeniakyrkan Brunnen, Göteborg	Equmeniakyrkan Fiskebäck			
9. Equmeniakyrkan, Lerkil	Ekenkyrkan Kålleröd	X	Anne Grudeborn	X
10. Kristet nätverk, Nykvarn	Munkhagskyrkan, Mariefred	X	Jan-Olof Smedberg	
11. Stockholm Gospel Church	Norrmalmskyrkan			
12. Kungsport, Göteborg	Donsö Missionskyrka	X	Karin Palstam	X
13. Beach Church Linköping	Föreningen Beach Aid	X	Tomas Arvidsson	X
14. Beach Church Södertälje	Föreningen Beach Aid	X	Oskar Ringström	
15. Tro & Tvivel Falkenberg	Bergaortens Missionskyrka	X	Mia Martinsson	X
16. Persisk församling "Feyz", Göteborg	Hönö Missionskyrka	X	Sanna Monsouri	X
17. VOIS, Norrköping	Elimkyrkan, Eskilstuna	X	Hemen Derki	

18. Beach Church Göteborg	Föreningen Beach Aid	X	Markus Löveborn	X
19. Ekarängskyrkan, Borås	Equmeniakyrkan Storsjöstrand	X	David Norén	X
20. Biskopsgården Göteborg	Equmeniakyrkan Alingsås	X	Peter Pop Lundbäck	
21. Räddningsklippan Göteborg	Redbergskyrkan	X	Ahmad Sarhangi	X
22. Livingroom Simrishamn	Skillinge Missionshus	X	Jonathan Wallin	
23. Mötesplats Ystad	Skillinge Missionshus	X	Bengt Jörnland	X
24. Rosengård, Malmö	Wesleykyrkan, Limhamn	X	Joseph Makam	
Portugisisk grupp, Stockholm	Immanuelskyrkan Stockholm	X	Ivani Ahlstrand	
26. Navestad, Norrköping	Åtvidaberg Frikyrkoförsamling	X	Abigail James	
27. Bergsjön, Göteborg	Equmeniakyrkan Loo	X	Peter Pop Lundbäck	
28. Räddningen, Göteborg	Equmeniakyrkan Brunnen	X	Miranda Shajouli	X
29. Alnö	Elimkyrkan & HagaKyrkan Sundsvall	X	Kerstin Rask Lind	X
30. Gimokyrkan	Furuhöjdskyrkan	X	Lasse Levén	X
31. VOIS Linköping	VOIS Norrköping	X	Simon Hurtig	
32. Café Mosaic	Angarskyrkan	X		
33. Vidakyrkan Örebro	Hagakyrkan	X	Emanuel Bratt	X
34. Barkarbystaden	Jakobsbergskyrkan	X	Samuel Andersson	
35. Strandängen JKP	Andreasförsamlingen JKP	X	Ulrika Granath	
36. Växtplatsen Karlstad	Sannerudskyrkan Kil	X	Julia & Daniel Strömner	X
37. Lund Internationell Församling	Västerkyrkan	X	Eric & Bonnie Sparrman	X
38. Grace Church Stockholm	Kyrkan vid Brommaplan	X	Rickard Sallander	
39. Ösmo	Equmeniakyrkan Sorunda	X	Hans Eriksson	X
40. Grace Church Jönköping	Slättenkyrkan			

Fakta

40 st initierade FG arbeten sedan 2013

Av dessa FG arbeten har, (eller har haft), 23 st av dem en ordinerad medarbetare

8 st av dessa FG arbeten initierades under perioden 2013-2015

Från bildarsamfundens tid finns även följande 7 initiativ, som samtliga har lagts ner:

2007	Torpakyrkan, Växjö
2010	Marstrand
2010	Örestrandkyrkan, Örestrand

2012	Agape, Eskilstuna
2013	Koinonia, Lambohov, Linköping
2015	Halmstad
2016	Rannebergen, Göteborg